

சைவ பரிபாலன சபைவெளியீடு
ஆரம்பம்: விரோதி ஸ்ரீ ஆவணி மீ 26 ஆம் உ
(1889)

பிரதி விலை: ரூபா 10
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 111

விகிரம் வருடம் வைகாசித் திங்கள் 04 ஆம் நாள்
(17-05-2000) வைகாசிப் பூரணை

இதழ்: 02

யாழ். குடாநாட்டில் மீண்டும் யுத்தமேகம்

இனப் பிரச்சனையைப் பேசித் தீர்க்க
இதய சுத்தியுடன் முயற்சிக்க வேண்டும்

நட்பு நாடுகளின் தன்னலமற்ற பங்களிப்பும் உத்தரவாதமும்
நிரந்தர தீர்வுக்கு உதவும்

யாழ். குடாநாட்டில் மீண்டும் யுத்த மேகங்கள் கருக்கட்டுகின்றன. யுத்தம் முண்டால் பெருமள
விலான உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் அங்கவீனர்களதும் அகதிகளதும் அவலமும் தவிர்க்க முடியாத
நாசிவீடும். இந்நிலை ஏற்படாதற்கு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள இரு தரப்பினரும் இனப்பிரச்சனையைப் பேசித்
தீர்க்க இதய சுத்தியுடன் முயற்சிக்க வேண்டும். நட்பு நாடுகளின் தன்னலமற்ற பங்களிப்பும் உத்தரவாதமும்
பிரச்சனைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண உதவும்.

இவ்விக்கட்டான சூழ்நிலையில் சைவ சமூகத்தின்
நிலைப்பாடு என்ன?

பௌத்த மத பீடங்கள் தனது சிங்கள, பௌத்த
மக்களின் நலன்களுக்குச் சிறிது குந்தகம் தானும் ஏற்
பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாயுள்
ளன. இம்மத பீடங்களுக்கு சிங்கள பௌத்த மக்களி
டையே குறிப்பிடத்தக்களவு செல்வாக்கு உள்ளதால்
அவர்களது கருத்தை உதாசினஞ் செய்ய எந்தவொரு
அரசும் தயாராக இல்லை.

சிங்கள தமிழ் மக்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவொரு
தொகையினரால் பின்பற்றப்படும் மற்றுமோர் மதத்தின்
தலைமைப் பீடங்களில் வடக்கேயுள்ள பீடங்கள் ஒரு
விதமான நிலைப்பாட்டையும் தெற்கேயுள்ள பீடங்கள்
வேறு விதமானதொரு நிலைப்பாட்டையும்
எடுத்துக்கொண்டு அவ்வப் பகுதி மக்களின்
கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். இம்மதப்பீடங்கள்
வடக்கிலும் தெற்கிலுமன்றி வடபகுதியிலேயே வெவ்
வேறு பிரதேசங்களில் (ஒன்றுக்கொன்று முரணான)
வெவ்வேறு கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும் பல
சந்தர்ப்பங்களில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ சமூகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அச்
சமூகத்தின் குரலாக ஒலிக்கக்கூடிய வலுவான தலை
மைப் பீடமொன்று இன்னும் உருவாகாதது வேதனைக்
குரியது. சைவ சமூகத்தின் நிலைப்பாட்டை ஒரு
பொறுப்புள்ள சைவசமயப் பத்திரிகை என்ற நிலையில்
கணிக்கலாமோவெனில் அதற்கும் பல தடக்குகள்
உண்டு. செய்தித் தணிக்கை ஒரு பெரும் தடக்கு. தம்
மனதைத் திறந்து பேச மக்கள் அஞ்சுவது மற்றுமோர்
பெரும் தடக்கு.

இந்நாட்டுச் சைவமக்களின் தேவைகளையும் பிரச்
சனைகளையும் சுட்டிக்காட்டவும் நிவாரணம் தேடவும்
அவர்களது மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கவும் கூடியவொரு
வலுவுள்ள சைவத் தலைமைப்பீடம் உருவாக வேண்டி
யதன் அவசியத்தை இந்துசாதனம் கடந்த சில மாதங்
களில் பல தடவைகள் வலியுறுத்தியுள்ளான். அவ்
வாறானவொரு தலைமைப்பீடம் உருவாகும் போது
இந்நாட்டுச் சைவ மக்களின் குரல், இந்நாட்டுப் பிரச்
சனைகளில் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்
டியவொரு குரலாகப் பரிமாணம் கொள்வதுடன் உலக
அரங்கிலும் ஒங்கி ஒலிக்கும் ஒரு குரலாகப் பரிமளிக்கும்
என்பதில் ஐயமில்லை. சைவ சமூகம் உடனடிக் கவனத்
திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அதிமுக்கிய விடயமிது.

ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணிவரை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (2):

நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதர்

ஆறுமுகநாவலர் பெருமானும் (1822—1879) நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதரும் (1829—1871) ஏறத்தாழச் சமகாலப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள். நாவலர் பெருமானைப் போலவே வேற்று மதத்தவர்களின் பிரசாரத்தை முறியடித்து சைவமக்கள் தமது சமய உண்மையை அறிந்து தன்மானத்துடன் வாழ்வதற்காகத் தனது வாழ்வை முற்றாக அர்ப்பணித்தவர் சங்கர பண்டிதர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சுன்னாகத்திலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே 1829 ஆம் ஆண்டில் அமைந்த விரோதி வருடம் சித்திரை மாதம் இருபத்தொராம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை சங்கர பண்டிதர் பிறந்தார். தந்தையார் சிவகுருநாதபிள்ளை; தாயார் தெய்வயானை யம்மை.

சங்கரர் அச்சமயம் யாழ்ப்பாணம் கந்தரோடையில் வாழ்ந்த வித்துவசிரோமணி சேனாகிராய முதலியார் என்னும் பெரும்புலவரது மாணவராகிய அப்பாப்பிள்ளை என்பவரிடத்தில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். வேதாரணியம் என்னும் திருமறைக்காட்டில் வாழ்ந்த சுவாமிநாததேசிகர் என்பவரிடத்தில் சமஸ்கிருதத்தைக் கசடறக் கற்றார்.

சங்கரபண்டிதரின் கல்வியறிவு ஒழுக்கம் பற்றி மகா வித்துவான் சி கணேசையர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சமஸ்கிருத பண்டிதர்களுள் இவரே சிரேட்டரெனலாம். இவர் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள ஆகம சாத்திரங்களிலும் வல்லவர். தமிழிலுள்ள சித்தாந்த நூல்களிலும் சைவ நெறி ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவர்.”

சுன்னாகத்தில் பிறந்த பண்டிதர் பின்னர் நீர்வேலியைத் தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டு சைவத் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தார். அதனால் இவரது பெயர் நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதர் என அழைக்கப்படலாயிற்று. சிவகுருநாத பிள்ளையின் மகனானமையின் சிவசங்கர பண்டிதர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

முத்துசாமி தேசிகர் என்பவரிடத்தில் நிருவாண தீக்கை பெற்றுச் சிவபூசா துரந்தரராக விளங்கினார் சங்கர பண்டிதர். பண்டிதருக்கு சிவப்பிரகாசபிள்ளை, சிவகுருநாதபிள்ளை என இரு ஆண்மக்கள் இருந்தனர்.

ஆறுமுகநாவலரைப் போலவே சங்கரபண்டிதரும் கிறிஸ்துவ மத ஊடுருவலை முழுமுச்சாக எதிர்த்து முறியடிக்க அரும்பாடுபட்டார். அரசாங்கச் செல்வாக் கோடு வாழ்ந்த பாதிரிமாருடன் நேரடியாகத் தர்க்கித்தும் சுருத்தாழம் மிக்க பிரசங்கங்களைத் தருக்க ரீதியாகச் செய்தும் நாவலரைப் போல சங்கரபண்டிதரும் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார்.

ஆறுமுகநாவலர், சங்கரபண்டிதர் ஆகியோர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தது.

இக்காலகட்டத்தில்தான் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராயர் கிறிஸ்து மதத்திலுள்ள அபத்தங்களைத் திரட்டிப் பாடியிருந்த ஞானக்கும்மி என்ற நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். பாதிரிமார்கள் நாவலருக்கும், சைவ சமயத்திற்கும் ஞானக்கும்மிக்கும் விரோதமாக பிரசங்கங்கள், பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். சைவ தூஷணம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தபோது நாவலர் வச்சிரதண்டம் என்ற துண்டுப் புத்தகத்தையும் சூப்பிரபோதம், சைவ தூஷண பரிகாரம் போன்ற நூல்களையும் வெளியிட்டுப் பதிலடி கொடுத்தார்.

நாவலர் பெருமான் தனது பரந்துபட்ட பணிகள் காரணமாகவும் காலத்துக்குக் காலம் இந்தியா செல்ல வேண்டியேற்பட்டதாலும், கிறிஸ்துவமத எதிர்ப்பியக் கத்தை தொடர முடியாதிருந்தது. இவ்வேளைகளில் எல்லாம் அவ்வியக்கத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்களில் முன்னணியில் நின்றவர் சங்கர பண்டிதர்.

அக்கால சைவ எதிர்ப்பியக்கம் கில்னர், பொன்சீன் ஆகிய பாதிரிகளின் தலைமையில் நடைபெற்றது. கிறிஸ்தவர்களால் நடத்தப்பட்ட உதயதாரகை, இலங்கைகாவலன், கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் ஆகிய பத்திரிகைகள் சைவசமய உண்மைகளைத் திரித்துக் கூறுவதில் மும்முரமாகச் செயற்பட்டன. சைவசமய உண்மைகளை மறுக்கும் பல துண்டுப்பிரசுரங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

இவற்றைக்கண்ட சங்கரபண்டிதர் துணிவுடன் கிறிஸ்துவமத கண்டனங்களைக் காரசாரமாக எழுதினார். “சம்பளக் கிறிஸ்தவர்”, “பதுக்கினார் பாதிரிமார்” போன்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்திச் சங்கரபண்டிதரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் பாதிரிமாருடன் நேரடித் தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டனர். கிறிஸ்தவர்களுடைய மிரட்டல் உருட்டல்களுக்கு பண்டிதர் சிறிதும் அஞ்சவில்லை.

பரசமய கண்டனத்திற்காகவும் நமது சமய நிறுவனங்களாகவும் 1864 ஆம் ஆண்டில் சங்கரபண்டிதர் பரமத கண்டன சுயமத ஸ்தாபன சங்கம் என்ற ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பித்தார். இச்சங்கத்திலே அக்காலத்துச் சைவத்தமிழ் அறிஞர் பலரும் அங்கத்தவராகவிருந்து சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டனர். சங்கர பண்டிதர் தலைவராகவும் தில்லைநாத உபாத்தியாயர் செயலாளராகவும் செயற்பட்டனர். இச்சங்கம் ஆரம்பித்த சமயம் ஆறுமுகநாவலர் இந்தியாவில் இருந்தார்.

இச்சங்கம் வாரம் தோறும் கூடியது. ஒருவாரம் பரமத கண்டனமும் அடுத்தவாரம் சுயமத ஸ்தாபனமும் செய்யப்பட்டன. சங்கரபண்டிதர் பாதிரிமாரையும் கிறிஸ்தவர்களையும் கண்டித்து பிரசுரங்களையும் பத்திரிகைக் கடிதங்களையும் எழுதினார். சைவப் பிரசங்கங்களையும்

(15ம் பக்கம் பார்க்க)

வைகாசி மூலம் (21-05-2000) சம்பந்தர் குருமுறை:

நமச்சிவாயவே ஞானமெய்ந்நெறி என ஞாலமுய்ய உணர்த்திய ஞானசம்பந்தர்

தொண்டர் மனம் களிசிறப்ப, —
தூய திருநீற்று நெறி எண்ணிசையும் தனிநடப்ப —
வண்தமிழ் செய் தவம் நிரம்ப —
மாதவத்தோர் செயல் வாய்ப்ப —
அசையில் தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கின்துறைவெல்ல —
தாவில் சராசரங்களெல்லாம் சிவம் பெருக்க —
சீர்காழியில் திருவவதாரம் செய்தது புண்ணியக் கன்று ஒன்று.

அக்கன்று “ஈசர் கழல் முறை புரிந்த முன் உணர்வு முழுதலும்” பொருமி அழுத்து. அழுத கன்றுக்குக் கருணையே திருவடிவான சீரணங்கு சிவஞானத்தின் அழுதத்தைக் குழைத்து ஊட்டிற்று.

இந்நிகழ்வால் அப்புண்ணியக் கன்றுக்கு சிவஞான சம்பந்தம் உண்டானது. இதைக் கூறவந்த சேக்கிழார் பெருமான்,

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அற மாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய
மெய்க்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம் உணர்ந்தார்
அந்நிலையில்”
என்கிறார்.

“ஞானமாவது வீடுபயக்கும் உணர்வு” என்பது பரிமேலழகர் கூற்று. ஞானம், அபரஞானம், பரஞானம் என இருவகைப்படும். அபரஞானம் என்பது வேதம், ஆகமம் முதலாய நூல்களை ஐயந்திரிபறக் கற்பதால் உண்டாவது. பரஞானம் என்பது அநுபவ வாயிலாக நிகழ்வது. அபரஞானமாகிய நூலறிவு பரஞானமாகிய அநுபவ உணர்வை ஏற்படுத்த உதவும். ஆனால் பரஞானமே சிவானுபவத்தை வழங்குவது. ஆகவே அபரஞானம், பரஞானம் இரண்டும் நிலையான பேரின் பம் என்னும் முத்திப் பேற்றை அடைய ஆர்வமுடைய உயிர்களுக்கு வேண்டற்பாலன.

அபரஞானத்தை பாசஞானம், பசுஞானமென இரண்டாகவும் பரஞானத்தைப் பதிஞானமெனவும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் கூறும். பதிஞானம், சிவஞானம், மெய்யுணர்வு, அநுபவ உணர்வு என்பன ஒரு பொருளுடையன. சிவஞானமே சிவானுபவத்திற்கு நேர்வாயில்.

“பாச ஞானத்தாலும் பசு ஞானத்தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதி ஞானத்தாலே
நேசமோடும் உள்ளத்தே நாடிப் பாத
நழற் கீழ் நல்லாதே நீங்கி ...”
என்கிறது சிவஞான சித்தியார்.

இறைவியின் திருமுலைப்பாலுண்ட சம்பந்தப் பெருமான் ஒரே சமயத்தில் இரு வகையான ஞானத் தையும் கிடைக்கப் பெற்றார் என்கிறார் சேக்கிழார்;

— ஒன்று சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானம் — இது நூலறிவு —
— அதாவது அபரஞானம்.

— மற்றையது பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானமாகிய உணர்வரிய மெய்க்ஞானம். — இது அநுபவ உணர்வு — அதாவது பரஞானம்.

இவ்வாறு அபர, பர ஞானங்களை ஒரே சமயத் தில் உணர்ந்த சம்பந்தப் பெருமான் அவ்விரு ஞானத் தின் தெளிவு நமச்சிவாய என்ற திருவைந்தெழுத்தே என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக எமக்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இதனை எடுத்துக்கூறிய சந்தர்ப்பங்கள் இரண்டு. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களுமே சாதாரண ஒரு அந்தணனது வாழ்வில் ஏற்படும் நிகழ்வுகள். ஒன்று உபநயனச் சடங்கு; மற்றையது திருமணச் சடங்கு,

சம்பந்தருக்கு உபநயனப் பருவம் வருதலும் தொன்றுதொட்டு வரும் வேத விதிகளின்படி உபநயனத்துக்குரிய சடங்குகளை அந்தணர்கள் செய்தனர். அந்த அந்தணர்கள் வியப்படையும் வகையில் எண்ணற்ற புனித வேதங்களை ஒதிய ஞானக்குழந்தை, வேதங்களின் அங்கமாகிய பழைய கலைகளையும் எடுத்துக்கூறி அவர்களைத் திகைக்க வைத்தது. வியப்புற்று வணங்கிய அக்கலை மறைபேயார், சம்பந்தப் பெருமானைக் “கண்முன் வரு தியானப்பொருள்” என்று வணங்கி வேதங்களில் தமக்குள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தனர்.

இவ்வாறு சந்தேகம் தீர்த்த பின்னையார் அவர்களது மனம் தெளியுமாறு “பழைய முதன்மை பெற்ற எல்லா மந்திரங்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணம் சிவ பெருமானின் திருவைந்தெழுத்தேயாம்” என அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். இதைச் சேக்கிழார் அருமையாகக் கூறுகிறார்.

“மந்திரங்கள் ஆனவெலாம் அருளிச்செய்து
மற்றவற்றின் வைதிக நூற் சடங்கின் வந்த
சிந்தை மயக்குறும் ஐயம் தெளிய எல்லாம்
செழுமறையோர்க்கு அருளி அவர் தெளியும்
ஆற்றால்

(14ம் பக்கம் பார்க்க)

உ

வைகாசிப் பூசம் (06-06-2000) : சேக்கிழார் குருபூசை:

சேக்கிழார் அகக்காட்சியில் ஞானசம்பந்தர்

பக்தியின் சிகரத்தில் நிற்கும் காவியம் பெரிய புராணம் அதனாலேயே மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் "பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ" என்று சேக்கிழார் பெருமானைப் போற்றுகிறார்.

பக்திக் காவியமொன்றைப் படைக்கத் தமிழ்ப் புலமை மட்டும் இருந்தாற் போதாது. பக்தியில் முற்றாகத் திளைத்து அதனால் விளையும் தெய்வீக அருள் நிலையில் நின்று படைக்கும் பாடல்களே அருட்பாடல்களாக மிளிரும்.

பெரும் தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர் சேக்கிழார். அவரது புலமை "உத்தம சோழப் பல்லவன்" என்ற உயர்பட்டத்துடன் அநபாயசோழ மகாராசனின் பிரதம அமைச்சரென்ற நிலைக்கு அவரை உயர்த்திற்று அறஞ் செய்வோர்க்குக் கவசமும் கண்ணுமாகவும் ஏதிலர்க்கு இடும்பையாகவும் இறைஞ்சினர்க்கு இன்பமாகியும் யாது லர்க்கு அன்னையாகவும் இருந்து பூதலத்தில் அரசனது ஆணையைப் பொதுவர நடத்தி வந்த சேக்கிழார் ஈசுர பக்தியிலும் அடியார் பக்தியிலும் தலை நின்றார். திருத் தொண்டத் தொகையில் கூறப்பட்ட அடியார்களை உள்ளுதொறும் அவரது அந்தக்கரணங்கள் கனி ஆகி விம்மிக் கரைபுரண்டு வெளியாய்விடும். அதனால் அடியார்களின் புகழ் உரைப்பதற்கு அரியது எனக் கருதிய போதிலும் அவர்களது புகழைப் பாடவேண்டும் என்ற அளவ்லா ஆசை அவரைப் பாடத்தூண்டியது. அந்தத் தூண்டுதல் துணியைக் கொடுத்தது. பாடினார்.

தமது பாட்டுடைத் தலைவர்களாகிய நாயன்மார்கள் ஒவ்வொருவரும் எத்தகைய தெய்வீக நிலையில் நின்றார்களோ அந்த நிலையைத் தம் உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதி, தம் அகக்காட்சியில் காண்பதை அன்பும் பக்தியும் கலந்து ஒழுதம் அருள் மொழிப் பாடல்களாக வெளிப்படுத்தினார். அதனாலேயே சேக்கிழார் செந்தமிழ் அருட்பாடல்களாக அங்கீகாரம் பெற்றுத் தெய்வத் திருமுறைகளுட் சேர்க்கப்பட்டது.

தம் அகக்கண்ணில் கண்ட காட்சிகள் பலவற்றைச் சேக்கிழார் காவியமாக வடித்துள்ளமையைப் பெரிய புராணமெங்கும் பெருமளவிற்கு காணலாம். திருஞான சம்பந்தப் பெருமானதும் சேக்கிழார் பெருமானதும் குருபூசைகள் அமையப்பெறும் இவ்வைகாசி மாதத்தில் சேக்கிழார் அகக்கண்ணில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் எவ்வாறு காட்சியளித்தார் என்பதை நோக்குவோம்.

பாண்டிய மன்னனும் நாடும் சமணசமயத்தைத் தழுவியிருந்த சமயத்தில், சமண இருளை அகற்றிச் சைவ ஒளிக்கதிர் பரப்ப பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் திருஞானசம்பந்தர் என்ற இளஞாயிறை மதுரைக்கு எழுந்தருளுவித்தனர். அரசனை வெதுப்பிய சூலை நோயைத் தீர்க்க வழியறியாது சமணர் திகைத்து நிற்க, வளவர் கோன்பாவையும் அமைச்சரும் மன்னனை அணுகி

"மேய வேணியர் பால் ஞானம் பெற்றவர்
வீரும்பிய நோக்கில்
தீய இப்பிணையே யன்றிப் பறவியும் தீரும்"

எனக் கூறுகின்றனர். மன்னனும்

"மன்னிய சைவநீர் மாமறைச் சிறுவர் வந்தால்
அன்னவர் அருளால் இந்நோய் அகலுமேல்
அறிவேன்"

என்கிறான்.

மகிழ்ச்சியுற்ற வளவர்கோன் பாவையும் அமைச்சரும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் உறையும் திருமடத்தை நோக்கி விரைகின்றனர். அங்கு திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைக் காண்கிறார்கள்.

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தின் 1256 பாடல்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட பாடல்களை- திருத்தமாகக் கூறுவதாயின் 727 பாடல்களை-சேக்கிழார் பாடிவிட்டார். இதுகாறும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் எத்தனையோ திருத்தலங்களுக்கு எழுந்தருளிய காட்சிகளையெல்லாம் காவியமாக்கி விட்டார். ஆனால் தாம் தமது அகக்கண்ணில் கண்டு ஆனந்த முறுகின்ற ஞானசம்பந்தத் திருக்கோலத்தைத் தமது அருந்தமிழில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதற்குப் பொருத்தமான பாத்திரங்கள் இதுவரை கூறிய சரித்திரத்தில் இல்லை.

இதுவரை காலமும் தமது அகக்கண்ணால் கண்டுகளித்த தெய்வீகக் காட்சியை இப்போ மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் கண்டு களிப்பதைச் சேக்கிழார் காண்கிறார்.

சிவானுபவத்தில் முதிர்ந்த அறுபத்துமூன்று தனி அடியார்களுள் வைத்துப் போற்றப்படும் பேறுபெற்ற மங்கையர்க்கரசியாரையும் குலச்சிறையாரையும் தவிர்ந்த வேறெவரால் சேக்கிழார் போன்றவொரு பக்தசிரோன் மணியின் அகக்கண்ணில் காட்சி தரும் ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தெய்வீக வடிவைக் காண முடியும்?

சேக்கிழாரின் கண்கள் இமைக்கவில்லை. பனிக் கின்றன. கைகள் உச்சிமேற் குவிகின்றன. இது வரை காலமும் தமது அகக் கண்ணால் கண்டு களித்து - ஆனால் பொருத்தமான பாத்திரங்கள் இன்மையால் காவியமாக் காது இருந்த அத் தெய்வீகக் காட்சியை மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் கண்டு களிக்கும் காட்சியாகப் பாடுகிறார் சேக்கிழார். அவ்வருளாளர் திருவாயிலிருந்து வெளிவந்த 728 ஆவது பாடல் இது.

"ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின்
தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர்
மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார்
சீர் தொடுக்குங்
கானத்தின் எழுமிறப்பைக் கண் களிப்பக்
கண்டார்கள்."

சேக்கிழாரது அகக்கண்ணில் சம்பந்தப் பெருமானுடைய மனம், வாக்கு, காயம் (உள்ளம், மொழி, உடம்பு) எனப்படும் மூன்று கரணங்களும் எவ்வாறு தோற்றமளித்தன என்பதைக் கூறும் சிறந்த திருப்பாடல் இது.
(13ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவ பரிபாலன சபை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும்

காலத்தின் தேவையே சமுதாயத்தில் தலைவர்களையும் இயக்கங்களையும் கூட்டு முயற்சிகளையும் உருவாக்குகின்றது. இலங்கை வாழ் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் வாழ் - சைவத் தமிழ்ச் சமூகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சமய, சமூக, கலாசார சூழ்நிலைகள் ஸ்ரீலங்கை முகநாவலர், சேர் பொன் இராமநாதன் போன்ற பெருந்தலைவர்கள் உருவாக வழிவகுத்தது. நாவலர் மறைவின் பின் இருந்த சூழ்நிலைகள் யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபை, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் போன்ற பெரும் நிறுவனங்கள் உதயமாகக் காரணமாயிருந்தன.

ஆகவே நூற்றுப்பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் உதயமான யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் பணிகளையும் பற்றி மதிப்பீடு செய்ய - அறிந்து கொள்ள - விழைபவர்கள் அச்சபை உதயமான காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சமய, சமூக, கலாசார, அரசியல், பொருளாதார நிலைமையை அறிந்து கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது.

அந்நியர் ஆக்கிரமிப்புக்கு முன்

சிவபூமி எனத் திருமூலரால் விதந்துரைக்கப்பட்டது இலங்கை. இலங்கையில் சிறந்த பல சிவஸ்தலங்கள் இருந்தன; இருக்கின்றன, “நவகோடி சிவாலயங்கள் நணியது இலங்கா நகரம்” என்று கூறப்படுகின்றது. தேவாரத்திருப்பதிகம் பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் என்னும் இரு சிவஸ்தலங்களையும் பழமை மிக்க முன்னேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம் என்னும் பதிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டது இந்நாடு. சிவாலயங்கள் போல சுப்பிரமணிய ஆலயங்களும் விநாயகர் ஆலயங்களும் பல இருக்கின்றன. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் பெற்ற கதிர்காமம், மாவட்டபுரம், நல்லூர், செல்லச்சந்தி என்பன பக்தியைப் பெருக்குகின்ற பழம்பெரும் சுப்பிரமணிய ஆலயங்களுட் சில. வல்லிபுரம், பொன்னாலை ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள விஷ்ணு ஆலயங்களும் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை. பாலாவி, மாணிக்கங்கை, நகுல தீர்த்தம் (கிரிமலைதீர்த்தம்) வில்லூன்றி, பாபநாசம் போன்ற புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பலவும் ஆங்காங்கே யுள்ள புண்ணிய பூமி இலங்கை.

இலங்கையின் வடபாகத்தை பூர்வத் தொட்டு தமிழர் ஆண்டு வந்தனர். வீணாகானபுர மெனப்படும் யாழ்ப்பாணமே முற்காலம் தொடக்கம் சைவசமயிகளுக்கும் சைவாலயங்களுக்கும் தமிழ் வித்துவான்களுக்கும் தமிழ் நூல்களுக்கும் நிலைக்களனாக விளங்கிவருகிறது. யாழ்ப்பாண அரசர்களின் பாதுகாப்பினாலும் ஊக்கு விப்பாலும் வட இலங்கையில் சைவமும் தமிழும் பெரு வளர்ச்சி கண்டிருந்தது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வருமுன்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் மட்டும் ஐநூற்று என்பது சைவக்கோவில்களும் மடங்களும் இருந்தன. மடங்களிலும் கோவில்களிலும் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. புராணபடனம் கிரமமாக நடைபெற்று வந்தது. பல்வகைச் சாத்திரங்களும்

ஆராயப்பட்டன. வைத்திய சோதிட சாஸ்திரங்கள் நன்கு ஆராயப்பட்டன. ஜெகராச சேகரம், பரராஜ சேகரம்போன்ற மருத்துவ நூல்கள் ஆக்கப்பட்டன. அரச ஆதரவில் “கல்விச் சங்கம்” ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இயங்கி வந்தது. அதன் வளர்ச்சியின் பொருட்டு “சங்கத் தார் வயல்” களமிருந்தன. புலவர்கள் பலர் அச்சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களாயிருந்தார்கள். இரகு வம்சம் இயற்றிய அரசகேசரி அச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்.

அந்நியர் வருகையும் சமய வீழ்ச்சியும்:

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை ஆக்கிரமித்தனர். அவர்கள் வருகையுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமயம் நிலைகுலையத் தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு முதல் தேசாதிபதியாக போர்த்துக்கேயரால் நியமிக்கப்பட்ட பிலிப் டி ஒலிவரா என்பவன் யாழ்ப்பாண மக்கள் யாவரும் நோமன் கத்தோலிக்கராக வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் பிறப்பித்தான். அன்றி, சைவக்கோவில்கள் பல வற்றை இடித்து அழித்தும் வந்தான். இந்துமத அனுட்டானங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. ஆகவே இந்துமத வழிபாடுகள் இரகசியமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டன. வாழையிலையில் சாப்பிடுவதும் அக்காலத்தில் சட்ட விரோதம். பக்திமான்கள் பலர் வீட்டு மூலை முடுக்குகளில் கோவில்களை அமைத்து வழிபட்டும் சாப்பிட்ட இலைகளை மறைத்தும் ஒழுகி வந்தார்கள்.

ஈழத்துச் சைவ மக்களின் தேன் பொந்தெனப் போற்றப்படும். திருக்கேதீச்சர ஆலயம் அமைந்துள்ள மாதோட்ட நன்னகரை கி. பி 1545 ஆம் ஆண்டில் கடல் கொண்டு சில பகுதிகளை மூடியபோதும் கி. பி 1585 ஆம் ஆண்டு வரை நித்திய பூசைகளுடன் இடையூரின்றி இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. கி. பி 1585 இல் போர்த்துக்கேயர் திடீரென ஆலயத்துள் நுழைந்து பொன்னா பரணம் முதலிய பல பெரும் பொருள்களைக் கொள்ளையடித்து, சிலைகளையும் விக்கிரகங்களையும் உடைத்துத் திருக்கோயில், மதில், கோபுரம் முதலியவற்றைப் பீரங்கியால் தாக்கி நாசம் செய்து யாவற்றையும் தரை மட்டமாக்கினர். கோவிற் கருங்கற்களை எடுத்துச் சென்று மன்னார் கோட்டையைக் கட்டினர். சிலகாலம் கழிய அப்பகுதியில் மண்மாரி பெய்து மண்மூடியது; அவ்விடம் காடாகிற்று.

யாழ்ப்பாணத்திலே மாவட்ட புரத்துக்கு வட மேற்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள கிரிமலையிலே ஒரு பெரிய சிவாலயம் இருந்தது. அது நகுலேஸ்வரம் என அழைக்கப்பட்டது. இக்கோயில் போர்த்துக்கேயரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டது.

தமிழ் மன்னர்களின் இராசதானியாகவிருந்த நல்லூரில் பல நூற்றாண்டு காலப் பழமையும் அருளும் திருவும் பொலிய அமைத்திருந்த நல்லூர் கந்த சுவாமி கோவில் கி. பி 1621 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரால் அத்திபாரத்தோடு கிளறி அழிக்கப்பட்டது.

(12ம் பக்கம் பார்க்க)

வரத பண்டிதர் (1656 - 1716)

— திருமதி மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் —

இற்றைக்கு முந்தாற்று ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் கன்னாகத்தில் வாழ்ந்து தமிழ்ப் பணியும் சமய சேவையும் ஆற்றியவர் வரத பண்டிதராவார். அவரைத் தொடர்ந்து கவிராயர்கள், புலவர்கள், வித்துவான்கள், பண்டிதர்கள் எனப் பல அறிஞர்கள் தோன்றி தமிழ்ப் பணியும் சைவப்பணியும் ஆற்றி கன்னாகத்தை மிக உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர். தமிழ் அறிஞர்கள், சமயப்பற்றுள்ளவர்களாக, தமிழ் மொழியை வளம் படுத்தியதோடு சைவசமயத்தையும் வளர்த்தனர். அறிஞர்கள் வரிசையில் வரத பண்டிதர் முதலிடம் வகிக்கிறார்.

இற்றைக்கு முந்தாற்று வருடங்களுக்கு முன் காசியிலிருந்து அந்தணப் பெருமக்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் பல பகுதிகளில் வந்து குடியேறினர். கன்னாக மக்கள் செய்த புண்ணியம் காரணமாக பரத்துவாச கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அரங்கநாத ஐயர் அங்கு குடியேறினார்கள். அவருடைய அருந்தவப் புதல்வராக விளங்கியவர் தமிழலகம் போற்றும் வரசுவி வரத பண்டிதர் ஆவார். அவர் சைவாசாரசீலராக வாழ்ந்து மக்களும் அவ்வாறு வாழ வழிகாட்டினார் என்றால் மிகையாகாது. அப்பெருமகனார் அறிவுடன், பண்பாடு கலாசாரம் என்பவற்றை மக்கள் கடைப்பிடித்து வாழப் போதனை மூலமும் சாத்தனை மூலமும் வழிகாட்டி ஆழமான தமிழறிவு, உறுதியான சமயப்பற்று வேதாகம ஆராச்சி மட்டுமல்ல மருத்துவத்துறை பற்றிய தெளிவான விளக்கம் என்பன பண்டிதர் அவர்களைப் பல் துறை விற்பன்னராக்கியது.

ஈழ மண்டல சதகத்தில் பண்டிதர் அவர்களை

சரதம் மிதுவெனுஞ் சைவ சித்தாந்தத்
தனிப்பொருளாம்
யரந்தம் விபாவர் நன்னைப் புராணத்துப்
பாடிவைத்த
கரந்த நகர மெனக்கொண் டோயுகள்
னாகவிப்ரன்
வரதப் புலவனைக் கொண்டாண்ட தீழநன்
மண்டலமே

என்று சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார் திரு. வே. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

வரதபண்டிதர் சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிபுராணம், கிள்ளைவிடுதாது ஆகிய சமய நூல்களையும் அமுதாகரம் என்னும் வைத்திய நூலையும் இயற்றியுள்ளார். சிவராத்திரி புராணம் சிவனுக்குரிய மிகச் சிறப்பான சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிமை பற்றியும் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் வேண்டுகோளின் பிரகாரம் ஆகமங்களில் கூறப்பெற்ற வரன்முறை பிறழாமல் பாடப்பட்டது.

ஏகாதசி புராணம் திருமாலுக்குரிய மிக விசேட விரதமான ஏகாதசி விரதம் பற்றிக் கூறுகிறது. பெளர்ணமி, அமாவாசை தினங்களுக்கு பின் பதினோராம் நாள் ஏகாதசி அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. விஷ்ணு கோயில்களில் ஏகாதசி விரதத்தில் விசேட அபிஷேகம் பூசை என்பன நிகழ்கின்றன. மகாவிஷ்ணுவுக்குரிய இவ்விரதம் பற்றிய விளக்கம் தருவதில் இந்நூல் முதலிடம் வகிக்கிறது எனலாம்.

தமிழ் மொழியில் பல தூது இலக்கியங்கள் உள. காங்கோசன் துறைக்குத் தென்பால் உள்ள கண்ணிய வளை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குருநாத சுவாமி (முருகப்பெருமான்) மீது எல்லையில்லாத பக்தி கொண்ட வரதபண்டிதர் கிள்ளைவிடு தூது பாடியுள்ளார். பாரதத்தில் கண்ணன் தூது சென்ற கதையும் இராமாயணத்தில் அனுமன் தூது சென்ற கதையும் கிள்ளை விடு தூதில் கூறப்படுகிறது.

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமானின் சிறப்புக்களையும், விநாயகப் பெருமானுக்குரிய சஷ்டி விரதம் பற்றியும் விரத அனுட்டானம் பற்றியும் பிள்ளையார் கதை மிக எளிய முறையில் விளக்குகிறது.

சித்த வைத்தியம் பற்றிய அமுதாகரம் என்ற மருத்துவ நூலையும் இயற்றிய பெருமை பண்டிதருக்குரியது. சொல்நயம், பொருள் நயம், ஓசை நயம் நிறைந்த பாடல்களை இயற்றுவதில் வல்லவராக பண்டிதர் விளங்கினார். பண்டிதர் தான் இயற்றிய நூல்களில் திருக்குறள், புராணங்கள், சித்தாந்த நூல்கள் (14ம் பக்கம் பார்க்க)

செய்தித் தொகுப்பு

சைவசித்தாந்த, பிரவேச, பாலபண்டிதர் தேர்வுகள்

சைவபரிபாலன சபையார் நடாத்தும் 2000 ஆம் ஆண்டு சைவசித்தாந்த பிரவேச பாலபண்டிதர் தேர்வுகள் மே மாதம் 5, 6, 7 ஆம் திகதிகளில் வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றன தேர்வு நாடிகள் இலக்கணம், இலக்கியம், சாத்திரம், உரைநடை, திருமுறை ஆகிய பாடல்களில் பரீட்சிக்கப்பட்டன.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் குருபூசை

பரசமய கோளரியாம் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரது குருபூசை வைகாசி மூலநட்சத்திரமாகிய 21-05 2000 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை சைவ நல்லுலகெங்கும் கொண்டாடப்படும். யாழ்ப்பாணம் சைவ

பரிபாலன சபையினர் குருபூசையைப் பக்தி சிரத்தையுடன் சபை நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடத்த ஒழுங்குகள் செய்துள்ளனர். அன்று காலை 9 மணிமுதல் புராணபடனம், திருமுறை ஓதல், சொற்பொழிவுகள் ஆகிய நிகழ்வுகள் இடம்பெறும்.

சேக்கிழார் பெருமான் குருபூசை

‘தெரிவரும் பெருமைத் திருத்தொண்டர்தம் பெருவரும் சீர்’ புகன்று சைவத் தமிழ் வரலாற்றில் நீங்கா இடம் பெற்ற சேக்கிழார் பெருமானது குருபூசை தினம் வைகாசி மாதத்துப் பூச நட்சத்திர தினத்தன்று (06-06-2000 செவ்வாய்கிழமை) அமைகிறது. அன்றைய தினம் சைவாலயங்கள், திருமடங்கள், பாடசாலைகள் எங்கும் குருபூசை விழா நடைபெறும். யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையினர் குருபூசையை சபை நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் அன்று காலை 9 மணிமுதல் நடத்துவர். புராணபடனம், திருமுறை ஓதல், சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறும்.

வரத பண்டிதரின் சில ஆக்கங்கள் பற்றி...

அமுதாகரத்தின் அருமை

வரதபண்டிதர் வடமொழி, தென் மொழிப் புலமையோடு ஆயுர்வேதம், சித்தவைத்தியத்திலும் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். அத்துடன் விஷ வைத்திய முறைகளையும் கற்றுச் சகலாகம் பண்டிதராய் விளங்கினார். அவர் தாமறிந்த வைத்திய நுணுக்கங்களைத் தொகுத்து 310 விருத்தப் பாக்களாலான அமுதாகரம் என்ற அரிய மருத்துவநூலை ஆக்கினார்.

அமுதாகரத்தின் பாயிரப் பாடலில் நமக்கு விடமூட்டும் உயிரினங்களைப் பட்டியலிட்டு அவற்றுக்கெல்லாம் உடனுக்குடன் உபயோகிக்க வேண்டிய மருந்து வகைகள், பூச்சுக்கள், நசியம், ஒத்தணம் முதலியவையாவும் அமுதாகரத்தில் உள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதோ அந்தப்பாயிரப் பாடல்:

“பார்மலி துத்திப் படவிட நாகம்

மண்டலி புடையன் வளர் கரு வளவை
எண்டரும் பணிகள் இவை முதல் எவைக்கும்
அருந்திடு மருந்தோடு அஞ்சனம் குடோர்
பொருந்திய நசியம் பூச்சோடு துவாலை
முறுக்கிடு மருந்துகள் முறை முறைதுவைத்து
வறுத்தெடுத்து ஒற்றும் மருந்துகள் பலவும்
தேளோடு புலிமுச்சிலந்தி செவ்வட்டை
நாழ்விலா அறணை தருநஞ்சுப்பல்லி
கண்டறி வாளை கடியன் காணாக்கடி
மண்டுக்ம் பொல்லா வலியுடைக் குளவி
புலிகடி நாய்கடி பூனைக்கடியுடன்
வலிகடி முதலா வியர்பிய எவைக்கும்
மருந்துடன் எண்ணெய் தூள்வகை

பலஒற்றுத்

திருந்துள வஞ்சினம் சிறந்திடு நசியம்”

வைத்தியத்துறைக்கு ஈழத்தவர் செய்த பங்களிப்பு செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் ஆகிய ஈழத் தமிழரசர் காலத்து வைத்தியப் பெருநூல்கள். இவை காலத்தால் முந்தியனவாயினும், விஷவைத்திய முறைகளை விரித்துக் கூறவில்லை. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய எழுந்தது சித்தர் ஆருடம் என்ற செவ்விய நூல். சித்தர் ஆருடத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டே முந்ததே அமுதாகரம்.

பக்தி ததும்பும்

கிள்ளைவிடு தூது

குருநாதனாகிய முருகப்பெருமான் மீது ஆன்மீகக் காதல் கொண்ட நாயகியாகிய ஆன்மா கிளியைத் தூது விடுத்த பாவனையில் அமைந்தது கிள்ளை விடு தூது என்னும் பிரபந்தம். 216 கண்ணிகளைக் கொண்ட கவி வெண்பா வகையிலானது இப்பிரபந்தம். பக்திபூர்வமான இப்பிரபந்தத்தில், முன்னர் திருவாரூர் தியாகேசர் சுந்தரருக்காக பரவைநாச்சியாருக்கு தூது சென்றருளியமை நினைவூட்டப்படுகிறது.

தன்னை நாயகியாகப் பாவனை செய்து தனக்காகத் தான் காதல் கொண்ட குருநாதனிடம் தூது போவதால் கிடைக்கக்கூடிய புண்ணியத்தைக் கிளிக்கு எடுத்துக்கூறி குருநாத சுவாமியிடம் மாலை வாங்கி வருமாறு வேண்டிப் பாடுவதும்

“அறங்கண்ணிய பெரியோர் ஆதரித்துப் போற்ற
விளங்கண்ணிய வளையில் என்றும் நிறங்கண்ணியாய்
உற்றுறையும் நாதன் உலகந்தொழு நாதன்
கொற்றமிகுநாதன் குருநாதன்”

என்று காதல் வயப்பட்ட புலவர் தன் ஆன்ம நாயகனுக்கு திருநாமங்கள் சூட்டிப் போற்றி மகிழ்வதும் பாடிய மகிழக் கூடியவை.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கவிவெண்பா பாடியருளிய குமரகுருபர சுவாமிகள், முருகப் பெருமானது திருவவதார சிறப்பை அக்கவி வெண்பாவில் உள்ளடக்கிப் பாடியது போலவே வரத பண்டிதரும் முருகன் பெருமைகளை உள்ளடக்கி இக்கிள்ளைவிடுதூதை யாத்துள்ளார்.

பிள்ளையார் கதை

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கந்தபுராணம் ஈழத்துச் சைவத் தமிழ் மக்களிடையே எவ்வளவு பிரபல்மயடைந்துள்ளதோ அத்துணை பிரபல்யம் வாய்ந்தது வரத பண்டிதரின் பிள்ளையார் கதை.

கார்த்திகை மாதத்து அபரபக்க பிரதமை முதல் மார்கழி மாதத்துப் பூர்வபக்க சஷ்டி வரையுள்ள இரு பத்தொரு நாட்களும் விநாயகப் பெருமானைக் குறித்து அதுட்டிக்கும் விரதம் விநாயக சஷ்டி விரதம். இது பெருங்கதை விரதம், பிள்ளையார் கதை விரதம், பிள்ளையார் விரதம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

இவ்விருபத்தொரு நாளும் சைவமக்கள் அதிகாலையில் தூநீராடி, ஆசாரசீலராய் ஆலயம் சென்று வழிபட்டு முதல் இருபது நாளும் ஒரு பொழுதுண்டு இறுதி நாளில் உபவாசமிருந்து பெருங்கதை எண்ப்படும் விநாயகருடைய சரித்திரங்களையும் பெருமையையும் கேட்டு இளநீர், கரும்பு, மோதகம், அவல், எள்ளுருண்டை முதலானவற்றை நிவேதித்து வழிபடுவர். பல விநாயகர் ஆலயங்களில் பிள்ளையார் கதை இருபத்தொரு நாட்களும் வாசிக்கப்படும்.

பிள்ளையார் கதை மிகவும் பிரபல்யமான நூலாகையால், அதனை இலங்கையில் பலர் அவ்வப்போது அச்சிட்டு இலவசமாகவும் மலிவு விலையிலும் விநியோகித்து வந்துள்ளனர். ஆனால் அதனை இயற்றிய வரத பண்டிதர் பற்றியோ அது இயற்றப்பட்ட காலம் பற்றியோ பெரும்பாலானோர் அறிந்திலர்.

விநாயக பரத்துவத்தை அறிய விரும்பும் சைவர்கள் கந்தபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விநாயகர் பற்றிய வரலாறுகளை வாசிப்பர். வடமொழியில் பிருகு முனிவரால் செய்யப்பட்ட பார்க்கவ புராணம் என்றொரு புராணம் உண்டு. இப்புராணம் முழுவதிலும் விநாயகக் கடவுளுடைய பெருமையே விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வடமொழியில் அமைந்த இப்புராணத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவாவடுதுறை ஆதினத்தைச் சேர்ந்த கச்சியப்ப அடிகள் (கந்தபுராணம் ஆக்கிய கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் அல்ல) 6225 பாடல்களைக் கொண்ட விநாயக புராணம் என்ற நூலைத் தமிழில் ஆக்கினார். இவர் கவிராட்சக கச்சியப்ப முனிவர் எனவும் அழைக்கப்படுவார். இப்புராணப் பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் கடினமான மொழி நடையில் (11ம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விக்கிரம ஸ்ரீ வைகாசி மீ 04 உ (17-05-2000)

சைவாலயங்களும் சைவசமய வளர்ச்சியும் - 1

இவ்விதழின் ஒன்பதாம் பக்கத்தில் பிரசுரமாகியுள்ள விடயத்திற்கு வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறோம். இவ்விடயம் அதிற் கூறப்பட்டுள்ள அடிப்படைக் கருத்தின் முக்கியத்துவம் கருதியே - மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் பொதிந்துள்ள முக்கிய கருத்துக்கள்:

- பெரும்பாலான சைவ மக்கள் தமது சமயத்தின் மகத்துவத்தை முழுமையாக அறிந்திருக்கவில்லை.
- சைவசமயம் வளர்ச்சி பெற மக்களுக்குச் சமய அறிவு ஊட்டப்பட வேண்டியது அவசியம்.
- மக்களுக்கு சமய அறிவு ஊட்டத் தகுதி வாய்ந்த சமயப் பிரசாரர்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- சமயப் பிரசாரகர்களைப் பயிற்றுவிக்க ஒரு நிறுவனம் வேண்டும்.
- சைவப் பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி யொன்றை நிறுவ உபரி வருமானமுள்ள ஆலயங்கள் முன்வர வேண்டும்.

இங்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனம், அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலையோடு ஒப்பிடும்போது, இன்றைய காலகட்டத்தில் விரைந்து செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு அவசரத் தேவை என்பதைச் சமய அறிவுடைய எவரும் மறுக்கார்.

கடந்த ஆண்டு இந்து சாதனம் ஆவணி மாத இதழில் (26-08-1999), ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த 'Hindu Organ' வைரவிழா மலரில் 'சைவாலய அர்ச்சகர்கள் சிவாச்சாரியார்கள், பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி - ஒரு அவசரத்தேவை' என்ற தலைப்பில் டாக்டர் நல்ல நாதபிள்ளை என்ற சைவப் பிரமுகர் ஒருவர் எழுதிய கட்டுரையொன்றின் தமிழாக்கத்தை வெளியிட்டிருந்தோம். அதிற் கூறப்பட்டிருந்த முக்கிய கருத்து:

— தற்போது சைவாலய அர்ச்சகரின் மகனே - அவரது திறமை, யோக்கியதை, ஒழுக்கம், தகுதி போன்ற எதையும் கருத்திற் கொள்ளாது - சைவக் கோவில் அர்ச்சகராகிறார். அவர் தனது 'வேலையை'த் திறுது

யிடமிருந்து கற்றுக் கொள்கிறார். ஆயுள் வேத வைத்தியர்கள் உருவாக்கப்படும் முறையிலுள்ள குறைபாட்டை உணர்ந்த அரசாங்கம் சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியொன்றை உருவாக்கியுள்ளது. அது போலச் சைவக் கோவில் அர்ச்சகர்கள், சிவாச்சாரியார்கள், பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்று உருவாக வேண்டும். இதனை அரசாங்கம் செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கமுடியாது. மக்களே முன்வந்து நிறுவவேண்டும்.

சைவாலய அர்ச்சகர்கள், குருமார்களது இன்றைய தராதரம் என்ன என்பதைச் சமய அறிவுடையோர் நன்கு உணர்ந்திருப்பர். குறைபாடுகளைப் பகிரங்கமாக அலகுவது எதுவித பலனையும் தராது. சைவாலய குருமார்களது தராதரத்தை மேம்படுத்த வேண்டியது என்றுமில்லாத அளவு அவசரமானதொரு தேவை.

சைவாலய குருமார்கள், பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியின் அவசரத் தேவை நாவலர் பெருமானால் நன்குணரப்பட்டது. நாவலரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என அழைக்கப்படும் இப்பயிற்சிக் கல்லூரியை நிறுவி நடத்தும் பணிக்கு என்பதாயிரம் ரூபா (இக்காலகட்டத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாவுக்கு சமம்) தேவை என நாவலர் பெருமான் மதிப்பீடு செய்து விபரமான துண்டுப் பிரசுரமும் வெளியிட்டிருந்தார். போதிய நிதி சேராமையாலும், நாம் செய்த பாவத்தின் காரணமாக நாவலரின் வாழ் காலம் குறுகியதாக அமைந்ததாலும் அவரது திட்டம் அவர்காலத்தில் நிறைவேறாமற் போயிற்று. இது பெரும் துரதிட்டம்.

சைவாலய அர்ச்சகர்கள் சிவாச்சாரியார்கள் விடயமாகச் சைவாலயங்கள் எதிர்போக்கும் பிரச்சனை பற்றி இந்துசாதனம் கடந்த ஆண்டு வெளிவந்த ஐந்து இதழ்களில் (பிரமதி ஆனி-ஐப்பசி) தொடர் தலையங்கங்கள் எழுதி, பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அக்கல்

லாரியும் அங்கு தரப்படும் நெறிகளும் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமெனக் கூறியிருந்தமை வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். இக்கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றோர் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப சிவாச்சாரியார்களாக, அர்ச்சகர்களாக, சமயப் பிரசாரகர்களாக, நிர்வாக அதிகாரிகளாகப் பணிபுரிய உகந்தவர்களாக விருப்பார்கள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இவ்வாசிரியத் தலையங்கத்தின் இறுதியில்

— இவ்வாறானதொரு பயிற்சிக் கல்லூரியைத் தனித்து ஆரம்பித்து நடத்தக் கூடிய பொருளாதார வலுவுள்ள ஆலயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கின்றன. இவை தமது சேமிப்பில் கணிசமான தொகையை இப்பயிற்சிக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து நடத்தும் பணியில் முதலீடு செய்ய வேண்டும்.

— சைவாலயங்கள், சைவாதீனங்கள் அங்கம் வகிக்கும் சைவ நிறுவனங்கள் மாநாடு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, ஊதியம் பெறும் முழுநேர ஊழியராக ஒரு செயலாளர் நாயகம் நியமிக்கப்பட்டு அவர் மூலம் குறித்த பயிற்சிக் கல்லூரி போன்ற அவசரப் பணிகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.

என்றெல்லாம் வற்புறுத்தியிருந்தோம்.

நாவலர் காலம் முதல் இன்று வரை சைவசமயத்தின் அவசர தேவைகளுள் ஒன்று முன்னெடுத்துச் செல்லப்படாதிருப்பது வேதனைக்குரியது. இன்றைய காலகட்டத்தில் இதனை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டிய கடப்பாடு சைவாலயங்களுக்கு உண்டு. தவறின் சைவாலயங்கள் எல்லாம் அரும்பொருட்காட்சியகங்களாகவும் அங்குநடைபெறும் விழாக்களும் கிரியைகளும் பொம்மை விளையாட்டாகவும் மாற்றமுறும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை. ஆலய நிருவாகிகள் பொறுப்புடன் விரைந்து செயற்பட வேண்டும்.

65 வருடங்களின் முன் இந்துசாதன நோக்கில்...

திருமிகு ஆலய அறங்காவலர்களுக்கொரு அன்பு வேண்டுகோள்

அறுபத்தைந்து வருடங்களிற்கு முன் - 1930களில் - பிரபலத் தர்க்கக் கடிதம் என்ற மகுடத்துடன் 'வாசவன்' என்பவரால் அக்காலத்தில் சமய, சமூக, அரசியல், தொழில் துறைகளில் முன்னணியில் விளங்கியவர்களுக்குப் பகிரங்கக் கடிதங்கள் இந்துசாதனத்தில் பிரசுரமாகியது. பிழையான வழியிற் செல்வோர்களுக்கு அவர்களது பிழைகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு - 'திருந்துங்கள் அல்லது ஒதுங்கியிருங்கள்' என்ற தோரணையிலும் சமுதாய நலனில் அக்கறை கொண்டோரை வாழ்த்தி அவர்கள் தமது துறையில் வேறெவ்வழிகளில் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்ற முடியும் என்ற யோசனைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் அக்கடிதங்கள் அமைந்திருந்தன.

கீழே (ஒரு சில சொற்கள் நீக்கப்பட்டு) மறுபிரசுரமாகும் கடிதம் 1935 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 18ஆம் திகதிய இந்துசாதனத்தில் வெளிவந்தது. இக்கடிதம் யாருக்கு எழுதப்பட்டது என்பதற்காக மறுபிரசுரம் செய்யப் படவில்லை. அதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கருத்தின் முக்கியத்துவம் கருதியே மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது போல், எண்ணிலடங்கா கண்ணி பூமிகளை வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் கொண்டிருந்த போதிலும், இன்றைய சமூக அரசியல் சூழ்நிலையில் எவ்வளவு வருமானத்தை அச் சொத்துக்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது என்பது கேள்விக்குரியதே. எது எவ்வாறாயினும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அதிக வருமானமுள்ள கோவில்களில் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் இன்று முன்னிலை வகிக்கவில்லை என்பதை நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். ஆனால் இக்காலகட்டத்தில் வருடாவருடம் பல இலட்ச ரூபாய்களை மேலதிக வருமானமாகப் பெறும். ஆலயங்கள் பல உண்டு. இவ்வாறு கிடைக்கும் வருமானம் காணி பூமிகளிலிருந்து முயற்சியினாலும் அமுத்தத்தினாலும் கிடைப்பனவல்ல. நன்கொடையாகவும் காணிக்கையாகவும் ரூபாய்களாகவே கிடைப்பன.

சைவாலய குருமார்கள் - பிரசாரகர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றை நிறுவி நடத்த வேண்டியது சைவ சமூகத்தின் அவசர தேவைகளுள் ஒன்று என்பதைக் கடந்த பல மாதங்களாக இந்து சாதனம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறான். இக்கல்லூரியை நிறுவி நடத்தத் தேவைப்படும் பெருமளவு நிதியைத் திருமிகு சைவாலயங்கள் வழங்க வேண்டும் எனவும் இந்துசாதனம் வேண்டுகோள் விடுத்து வந்துள்ளான். இவ்வசரத் தேவையை வலியுறுத்தவும் இப்பணிக்கு திருமிகு ஆலய அறங்காவலர்கள் அனைவரதும் கவனத்தை ஈர்க்கவுமே இக்கடிதம் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

— ஆசிரியர்

வண்ணை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வரன் கோவிற

சொந்தக்காரரும் ஆதீனகர்தருமாகிய

ஸ்ரீமான் பொ. க. பொன்னுசாமிச் செட்டியார் அவர்களுக்கு:-

அன்பு மிக்க ஐயா,

சின்ன மேளத்திற்காகவும் வாண வேடிக்கைக்காகவும் மேளக் கச்சேரிக்காகவுமே பல கோயில்கள் வைத்து நடத்தப்படும் இந்த யாழ்ப்பாணத்திலே, நியமம் தவறாது சாஸ்திர விதிப்படி நடத்தப்பட்டு வருவனவும் தானிலோலர் குடிவெறிப் பிரியர் எட்டியும் பாராதனவும் ஆகிய மிகச் சில ஆலயங்களில் தங்கள் மேற்பார்வையின் கீழ் உள்ள ஆலயமும் ஒன்று என்று யான் கூறுதல் மிகையாகாது. ஆலயங்கள் மக்களது ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டே ஸ்தாபிக்கப்பட்டனவன்றி லௌகிக விஷயங்களிற் பற்றுண்டாக்குவதற்கல்ல என்பதை இந்த யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சில ஆலயங்களின் குட்டி முதலாளிமார் உணர்ந்தாலோ என்று அவாவுகின்றேன். நிற்க. அடியேன் தங்களது ஆலயம் சம்பந்தமாகச் சிலவற்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இவ்வாலயத்திற்கெனத் தருமசாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பொருள்களும் காணி பூமிகளும் எண்ணில் அடங்கா. ஆண்டு தோறும் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் வருமானம் கிடைக்கின்றது. இவற்றுடன் உற்சவ காலங்களிலும் மற்றும் நேரங்களிலும் பன்னூற்றுக் கணக்கான ரூபாய்கள் வழிபடுவோரிடமிருந்து கிடைக்கின்றன. இந்த ரூபாய்களை - அதாவது செலவுதள்ளி மீதியுள்ளவற்றை - நமது இந்துமத வளர்ச்சிக்கான ஒரு சைவசரியத்தில் செலவிட்டால் என்ன என்று தங்களைக் கேட்கிறேன். எமது மதத்தைப் பற்றி அநேகர்

இந்த யாழ்ப்பாணத்திலே அறியாதிருக்கின்றனர். பலர் வாழ்வில் துன்பம் ஏற்படும் போது கோவிலில் அர்ச்சனை செய்விப்பது, காலையில் எழுந்தவுடன் ஸ்நானம் முடித்து வீழுவது திரிபுண்டரமாகவோ உத்தராளமாகவோ அணிவது என்னும் இன்னோரன்னவையே சமயம் என்று தடுமாறுகின்றனர். இவர்களுக்கு இந்து மதத்தின் உண்மையைத் தெருட்டல் வேண்டும். அறியாமையினால் இந்து மதத்தை விடுத்து அந்நியரின் பசப்பு மொழிகளிலும், பணத்திலும் மயங்கிப் பிறமதம் புதும் நம்மவர்க்கும் நம் ஹிந்து மதத்தின் மேலான கொள்கைகளைப் போதித்தல் வேண்டும். இதற்கான பிரசாரகரைப் பயிற்றுதற்காக ஓர் நிலையம் இந்த யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்படல் வேண்டும். அதற்கு உதவி செய்யக் கூடியவர்தாங்களே; தங்கள் ஆதிக்கத்தில் உள்ள காணிகள், பூமிகளின் வருவாயிலிருந்து இப்படியான ஓர் நிலையத்தை ஸ்தாபித்து எம் ஹிந்து மதத்தை முன்னைய உந்தநிலைமைக்குக் கொண்டு வருவீர்களானால் ஹிந்து மதத்தின் உண்மை அபிமானியும், சிவபூசா துரந்தரும் தங்கள் முந்தையதும், ஆலயத்தை ஸ்தாபிதம் செய்தவருமாகிய ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கச் செட்டியார் அவர்களே சொர்க்கத்திலிருந்து தங்கள் செயலை நோக்கி தமது நோக்கம் ஈற்றில் தமது வழித்தோன்றலினால் பூர்த்தியாயதே என்று ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிவார் என்பதில் ஐயமில்லை. இது விஷயத்தை தாங்கள் சிந்தனைக்கெடுப்பீர்களா?

இங்ஙனம்
தங்கள் அன்பன்
வாசவன்

பதஞ்சலி மாமுனிவர்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

பதஞ்சலி முனிவர் அறிவுத்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகள் ஏராளம். வடமொழிக்கு நடராஜரின் டமருக நாதத்தைக் கொண்டு பாணினி என்ற பெருமுனிவர் இலக்கணம் வகுத்து “பாணினி வியாகரண சூத்ரம்” செய்திருந்தார். (வியாகரணம் = இலக்கணம்; சூத்ரம் = வாய்ப்பாடு) அதை மகா மேதாவினைத் தவிர சாதாரணமானவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பதஞ்சலி முனிவர் பாணினி சூத்ரத்திற்கு மகாபாஷ்யம் (விளக்கவுரை) எழுதினார்.

மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்று கருவிகளைத் திரிகரணம் என்கிறோம். இம்மூன்று கருவிகளையும் ஆரோக்கியமாக வைத்திருப்பதற்கு-திரிகரண சுத்திக்கு - மூன்று அரிய நூல்களை ஆக்கியவர் பதஞ்சலி முனிவர்.

மனதிற்கு ஏற்படுகிற நோய் - மலம் - தப்பான சிந்தனைகள். இது நீங்கினாலேயே இறை அனுபவம் ஏற்படும்.

“சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி”

என்கிறார் மணிவாசகர்.

இச்சித்த மலம் போக ஆத்மாவைக் கழுவி எடுப்பதற்கு ஏற்பட்டதே யோகம். யோகசாதனைக்கு ஆதார நூலாக உள்வது “யோக சூத்ரம்” இதை எழுதியவர் பதஞ்சலி. இந்நூல் “பாதஞ்ஜல யோக சூத்ரம்” அல்லது வெறுமனே “பாதஞ்ஜல” எனவும் அழைக்கப்படும். பலவிதமான யோகங்கள் இருந்தாலும் பதஞ்சலி ஏற்படுத்தியதற்கே “ராஜ யோகம்” எனப்பட்டதம் சூட்டப்பட்டுள்ளது. இது ஜீவாத்மாவைப் பரமாத்மாவுடன் சேர்த்து வைக்கும் யோகம்.

வாக்குக்கு - பேச்சுக்கு - ஏற்படுகிற நோயை நீக்குவது இலக்கணம் (வியாகரணம்). வாக்கு மலமற பதஞ்சலி இயற்றிய நூலே நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட “வியாகரண மகாபாஷ்யம்” (இலக்கண விளக்கவுரை) பழுதே கரண மகாபாஷ்யம்” (இலக்கண விளக்கவுரை) பழுதே யில்லாத அட்சரங்களைக் கொண்ட வடமொழியை வியாகரண (இலக்கண) விதியறிந்து உச்சரித்தால் மட்டுமே அது ஒருமந்திர யோகமாகி நமக்கு நாடி சுத்தியையும் அதன் காரணமாக சித்த சுத்தியையும் தரும். ஆகவே வியாகரணம் வாக்குக்கு இன்றியமையாத தொன்றாகிறது.

அடுத்தது காயம் (உடம்பு). உடம்பிற்கு ஏற்படும் நோய்களை நீக்குதல். இதுவே திரிகரண சுத்தியில் மூன்றாவதாகிய சரீரசுத்தி. இதற்குப் பதஞ்சலி மாமுனி தந்தது வைத்ய சாஸ்திரம். ஆயுர்வேதத்தின் ஆதார நூல் பதஞ்சலி மாமுனி எழுதிய “சரகம்” என்ற நூல். சரகர் (பதஞ்சலியின் மற்றுமோர் பெயர்) இயற்றியதால் சரகம் எனப்பட்டது. பதஞ்சலி முனியின் மற்றுமோர் பெயர் ஆத்ரேயர் என்பதால் சரகத்தை “ஆத்ரேய ஸம்ஹிதை” என்றும் அழைப்பர். இந்த வைத்திய சாஸ்திரத்திலே பித்தம், வாதம், கபம் என்ற திரிதாதுக்களை (மூன்று பொருட்களை) சுத்தியாக்குவதற்கு பதஞ்சலி மாமுனி வழி சொல்லியிருக்கிறார்.

திரிகரணத்தாலும் பிழை செய்யாமலிருக்க வழி காட்டியவர் பதஞ்சலி மாமுனிவர் - முனிசிரேட்டரை முனிவர் என்கிறோம். அம் முனிவர்களுள் முன்னால் நிற்பவர்களை முனி ப்ரவரர் என்கிறோம். பதஞ்சலி ஒரு முனி ப்ரவரர்.

யோகேந் சித்தஸ்ய பதேந வாசாம்

மலம் சரீரஸ்ய ச வைத்யகேந!

யோ (அ)பாகரோத் தம் ப்ரவரம் முநீநாம்

பதஞ்ஜலிம் ப்ராஞ்ஜலி - ராநதோஸமி!!

சைவ சமயப் பெருநாள்கள்

(வைகாசிப் பூரணை முதல் ஆனிப் பூரணை வரை)

வைகாசி	04	உ	(17-05-2000)	புதன்	பூரணை, வைகாசி விசாகம், அர்த்த நாரீசுர விரதம்
	08	உ	(21-05-2000)	ஞாயிறு	திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை
	09	உ	(22-05-2000)	திங்கள்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
	15	உ	(28-05-2000)	ஞாயிறு	அக்கினிநாள் முடிவு
	18	உ	(31-05-2000)	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
	19	உ	(01-06-2000)	வியாழன்	கார்த்திகை விரதம்
	20	உ	(02-06-2000)	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம்
	23	உ	(05-06-2000)	திங்கள்	சதுர்த்தி விரதம்
	25	உ	(07-06-2000)	புதன்	ஷஷ்டி விரதம்
	32	உ	(14-07-2000)	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
ஆனி	01	உ	(15-07-2000)	வியாழன்	ஆனி மாதப்பிறப்பு
	02	உ	(16-07-2000)	வெள்ளி	பூரணை.

தெரிந்துகொள்ளுங்கள்

இருநிதி — சங்கநிதி, பதுமநிதி

பதினான்கு உலகம் — மேலுலகம் (7) - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம். கீழுலகம் (7) - அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதாளம்

அட்டதிக்குக் காவலர் — (எட்டு திக்குக்காவலர்)

இந்திரன் — கிழக்குத்திசை

அக்கினி — தென்கிழக்குத்திசை

யமன் — தென் திசை

நிருதி — தென்மேற்குத் திசை

வருணன் — மேற்குத் திசை

வாயு — வடமேற் திசை

குபேரன் — வடதிசை

ஈசானன் — வடகீழ்த் திசை

அட்டகிகள் — (எட்டு மலைகள்)

இமயம், மந்தரம், கயிலை, விந்தம், நிததம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம்

எட்டுவகை யோகநிலை — இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்திபாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி.

எண்வகைச் சித்தி — (அட்டமா சித்தி)

அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்.

அட்ட ஐகவரியம் — இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை.

தசதானம் — (பத்துத்தானங்கள்)

உப்பு, எள், நெய், நெல், பசு, பூமி, பொன், ஆடை, வெல்லம், வெள்ளி.

பதினாறு வகைப் பேறுகள் — புகழ், கல்வி, வலிமை, வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பொறுமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாள்.

புறச்சமயங்கள் — தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம்.

நாவலரின் பாதம் அனைவரும் போற்றிடுவோம்

கண்ணுதல் பாதந் தன்னைக்
கடைப்பிடித் தெங்குஞ் சென்று
மண்ணிலே சைவத் தொண்டும்
மதிப்புறு தமிழின் தொண்டும்
கண்ணெனச் சமுதாயத்தைக்
கருத்தினிற் கொண்டு செய்த
அண்ணல்நா வலரின் பாதம்
அனைவரும் போற்றுவோமே

ஏற்றம் பெற்றுலாவும் இந்துசாதனமும் வாழி

நீற்றொடு சைவந் தன்னை
நிலைபெற ஞால மெல்லாம்
ஊற்றெனப் பரிபா லிக்கும்
உயர்ச்சைபெ யென்றும் வாழி
நூற்றுப்பன் னிரண்டா மாண்டு
நுனித்தெழு சபைவி ளக்காய்
ஏற்றம்பெற் றெழுந்து லாவும்
இந்துசா தனமும் வாழி.

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்

அன்று வசதியற்ற காலத்தில் சைவத்தையுந் தமிழையும் வளர்த்த ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் போன்று பல பெரியோர்கள் பொருளைக் கவனியாது, பாடசாலைகளைக் கட்டினார்கள். கோயல்களைத் திறம்பட நடத்தினார்கள். சைவப்பிரசங்கங்களை இலவசமாகச் செய்தார்கள். அந்த வகையில் தாபிக்கப்பட்டது தான் யாழ்/சைவபரிபாலன சபை. இச்சபைதான் யாழ் இந்துக் கல்லூரியையும் ஏனைய இந்துக் கல்லூரிகளையும் கட்டப் பெரு முயற்சி செய்தது.

நீதி நூல்கள். தமிழ் இலக்கண இலக்கிய புராண நூலன்றி, அருமையான பாலபாடங்களையும் வெளியிட்டு வந்ததை மறந்துவிடலாகாது.

முதுபெரும் புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம்

பிள்ளையார் கதை

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அமைந்ததால் சாதாரண புலமையுடையோர்க்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை. இப்போது விநாயக புராணம் வசனநடையில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

கச்சியப்ப முனிவர் விநாயகபுராணம் இயற்றுவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வரத பண்டிதர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிள்ளையார் கதையென்கின்ற மகத்துவமான நூலைச் சிறிய அளவில் பெரிய விடயங்களை அடக்கிப் பாடி விட்டார்.

பிள்ளையார் கதையில் தோத்திர ரூபமான செய்யுள்கள் முன்னும் பின்னும் உள்ளன.

“திருவாக்கும் செய்கரும் கைகட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் வீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முதத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை”

என்ற பலருமறிந்த பாடல் பிள்ளையார் கதையின் முற்பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

பிள்ளையார் கதை ஏறக்குறைய ஐநூறு வரிகள் உள்ள அகவற்பாவால் ஆனது. எதுகை மோனை, கவிநயம், பொருட்சிறப்பு மிக்கது. பிள்ளையார் கதையுடன் போற்றித் திருவகவல் என்ற அகவற் பாவம் உள்ளது. இதனை அடுத்து வருகைக் கோவை என்ற பாடல் அகர வரிசையில் “செய் செய்” எனமுடிவடையும் வரிகளைக் கொண்டு வெற்றி முடிக்கம் செய்கிறது.

வரத பண்டிதர் செய்த நூல்களுள் பிள்ளையார் கதையே முதலில் ஆக்கப்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது.

சைவ பரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கத்தோலிக்க குருமாரால் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சைவப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் பல கத்தோலிக்கக் கோவில்கள் பற்றுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது; உத்தியாகம் பெற விரும்புவோர் கத்தோலிக்க குருமார்கள் மூலமாகவே விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையில் சைவ சமயக் கல்வியும் சைவசாதனைகளும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தன. இந்த இருண்ட காலத்தில் ஒரு சிலர் மாத்திரம் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் சைவசமயக் கல்வியையும் சைவசாதனைகளையும் மறைவாகப் பயின்றனர்.

போர்த்துக்கேயரின் அக்கிரமத்துக்கு அஞ்சி இந்நாட்டை விட்டகன்ற ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளின் சரித்திரம் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சார்ந்த திருநெல்வேலியில் போர்த்துக்கேய அரசினர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். அவ் வரசினர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த போர்த்துக் கேய தலைவனுக்கு ஒவ்வொரு வீட்டாரும் ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொரு பசு, உணவின் பொருட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருந்தது: ஞானப் பிரகாசர் தம்முடைய முறை நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு அக்கொடுத் தொழிலைத் தாம் செய்வதிலும் பரதேசம் போய்விடுவது நல்லதென்று எண்ணித் தம்முடைய ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் கௌடதேசம் போய் அங்கே சமஸ்கிருதம் கற்றுப் பின் திருவண்ணாமலை ஆதினத் திற் காஷாயம் பெற்றுத் துறவு பூண்டார். இவர் வடமொழியில் சிவஞானபோத விருத்தி, பெளஷ்கா விருத்தி, சித்தாந்தசிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, பிரசாத தீபிகை, அஞ்ஞானவிவசம், சிவயோகசாரம், வசியோக ரத்னம், சிவாகமாதி மகான் மியசங்கிரம் என்னும் நூல்களும் தமிழில் சிவஞான சித்தியார் உரையும் செய்தனர். சிதம்பரத்திலுள்ள ஞானப்பிரகாசர் குளத்தை வெட்டுவித்தவரும் இவரே.

போர்த்துக்கேயரின் பின் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப் பற்றிய ஒல்லாந்தர் மக்களைத் தமது புரோட்டெஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறுமாறு வற்புறுத்தினர். மதமாற்றம் பெரிதும் பாடசாலைகளிலேயே நடந்தன. ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தை முப்பத்தியிரண்டு கோவிற்பற்றுக்களாகப் பிரித்தனர். ஒவ்வொரு கோவிற்பற்றிலும் குறைந்தது ஒரு பாடசாலையும் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயமும் இருந்தன. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் புரோட்டெஸ்தாந்து பாடசாலைக்குச் செல்வதும் எல்லா மக்களும் தேவாலயத்துக்குச் செல்வதும் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. தேவாலயத்தின் குருவானவர் பாடசாலை ஆசிரியராக இருப்பார். பாடசாலைக்கும் தேவாலயத்துக்கும் செல்லத் தவறுபவர்கள் பெருந்தண்டம் விதிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு வருலான பணம் தேவாலய குருவுக்கு சேர்க்கப்பட்டது, வித்துவக் குழு ஒன்றினால் இது மேற்பார்வை செய்யப்பட்டது. நாளடைவில் இம்மேற்பார்வை செயற்படாதொழிய, இப்பாடசாலைகள் அவ்வத்

தேவாலய குருவினது மேற்பார்வையிலேயே நடந்தன. மக்களில் பெரும்பான்மையோர் தத்தம் விடுகளில் சைவர்களாயும் வெளியிடங்களில் போலிக் கிறிஸ்தவர்களாகவும் ஒழுகிவந்தார்கள்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிப் பகுதியில், ஆக்கிரமிப்பாளரிடையே ஏற்பட்ட பிணக்கு காரணமாக அழிக் கப்பட்ட தமது கோவில்களை மீளக் கட்டவும் சைவப் பாடசாலைகளை நடத்தவும் சைவமக்கள் அனுமதிக்கப் பட்டனர்.

இக் காலகட்டத்திலேயே நல்லூர் கந்தன் கோயில் (கி.பி. 1749 இல்) இப்போதிருக்கும் இடத்திலும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் (கி.பி. 1790) புதிதாகவும் கட்டப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் வருகை:

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் யாழ்ப்பாண ஆட்சி ஆங்கிலேயர் சைக்கு மாறியது. அவர்கள் சமய விடயங்களில் நடுநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாகப் பிரகடனப்படுத்தினர். அதனால் சைவப்பாடசாலைகளை வெளிப்படையாக நடத்தக் கூடியதாக இருந்தது. அதனால் சைவப்பாடசாலைகள் எண்ணிக்கையிலும் பயன்பாட்டிலும் வளர்ச்சியுற்றன. கிராமத்துச் சைவாசிரியர்கள் தமது கற்பிக்கும் பணியை வெளிப்படையாக மேற்கொண்டாராகினும் அவர்களை அதைரியப்படுத்திச் சோர்வடையச் செய்யும் பல காரியங்கள் உயர்மட்ட கிறிஸ்தவ அரச அதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்ப நாட்களில் ஒல்லாந்தர் 32 கோவிற்பற்றுக்களிலும் ஆரம்பித்த பாடசாலைகளை அரசினர் மீள ஆரம்பித்து அவற்றைக் கொழும்பு புறொட்டெஸ்தாந்து மதத்தலைவரின் மேற்பார்வையின் கீழ் வைத்தனர். (ஆனால் இதன் தொகை 1834 ஆம் ஆண்டளவில் நான்காகக் குறைந்தது.)

அரசாங்க தொழில் வாய்ப்புப் பெறுவதற்கு ஆங்கில மொழி அறிவு கட்டாயமாக இருந்ததால், யாழ்ப்பாணத்து சைவ மக்கள் அரசினர் ஆங்கில பாடகாலையொன்றை அரசாங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் அல்லது ஆங்கில பாடசாலையொன்றை நடத்த சைவசமயஸ்தாபனமொன்றிற்கு அங்கீகாரமும் நிதியுதவியும் தர வேண்டுமென ஆங்கில அரசுக்கு மனுச் செய்தனர். ஆங்கில அரசின் கிறிஸ்தவ அரச அதிகாரிகள் இவ்விடயத்தை முன்னெடுத்த சைவ மக்களுக்கு உதவுவதற்குப் பதிலாக, கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து ஆங்கில பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து, சைவப்பிள்ளைகளுக்கு சிறிதளவு ஆங்கில அறிவு அளிப்பதற்குப் பரிசாக அவர்களை கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யுமாறு தூண்டி வரவழைத்தனர்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சேக்கிழார் அகக்காட்சியில் ஞானசம்பந்தர்

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சம்பந்தப்பெருமானின் உள்ளத்தின் இயல்பை,

“ஞானத்தின் திருவுரு”

“நான்மறையின் தனித்துணை”

என்ற இரு தொடர் மொழிகளாலும்,

இளம் பருவத்தினரான அவரது உடலின் இயல்பை

“வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில் வளர் மதிக்கொழுந்து”

என்ற தொடர் மொழியாலும்,

சிவபெருமான் மீது தமிழோடு இசைபாடும் அவரது வாக்கின் இயல்பை,

“செஞ்சடையார் சீர் தொடுக்கும் கானத்தின் எழுமிறப்பு”

என்ற தொடர் மொழியாலும் சேக்கிழார் பெருமான் வெளிப்படுத்துகிறார்.

சம்பந்தப் பெருமான் உமையம்மையாரின் திருமுலைப்பாலுண்ட பேற்றினாலே அனுபவத்தால் ஏற்படும் மெய்யுணர்வாகிய பரஞானத்தையும் வேத நூல் அறிவால் ஏற்படும் அபரஞானத்தையும் ஒருங்கே அடையப் பெற்றவர் இறைவனது திருவருட்சத்தியால் பெற்ற பரஞானமே சம்பந்தப் பெருமானது உள்ளத்தின் தூய இயல்பாக விளங்குதலால் “ஞானத்தின் திருவுரு” ஆக சம்பந்தப்பெருமானது உள்ளம் சேக்கிழாருக்குக் காட்சிதருகிறது. அத்திருவருட் சத்தியாலேயே அபரஞானமாகிய வேதநூல் அறிவும் வாய்த்தமையின் நால்வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற துணையாகவும் ஞானசம்பந்தர் திருவுள்ளம் விளங்குகின்றமை தெரிவதால் “நான் மறையின் தனித்துணை” யாகவும் ஞானசம்பந்தரின் திருவுள்ளம் சேக்கிழார் கண்களுக்குப் படுகிறது.

சம்பந்தப் பெருமானின் திருமேனியில் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியும் இளம் பருவ அழகும் பொலிந்து விளங்குதலைச் சேக்கிழார் காண்கிறார். சந்திரன் வானத்தில் உலாவந்து இன்பம் தருவது ஆனால் சம்பந்தர் என்ற ஞானச்சந்திரனோ இப்பூதலத்தில் உலாவந்து பேரின்பம் தருகிறது. அது வளர்மதி. வளர்மதிக்கு பதினாறு கலைகள். பதினாறு கலைகள் நிரம்பியதும் அது பூரணசந்திரன் எனப்படுகிறது. அதற்கு மேல் வளர்ச்சியில்லை. அது போல சம்பந்தப்பெருமானது திருமேனியும் பதினாறு ஆண்டு வளர்ச்சிபெற்றபின் பூரணப் பொலிவோடு சிவபரஞ்சோதிப் பிழம்பில் மறைந்தது. அதனால் மண்ணில் வளர் மதிக்கொழுந்து என்றார்.

மூன்றாவதாகச் சம்பந்தப் பெருமானது வாக்கின் இயல்பு சேக்கிழார் அகக்கண்ணுக்கு புலப்படுகிறது. நானும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தரது மொழியியல்பு “கானத்தின் எழுமிறப்பாக” — ஏழிசையாக — இசைப்பயனாகக் காட்சி தருகிறது. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உளை, இனி, விளிர், தாரம் என்ற ஏழு ஒலிக்குறிப்புகள் — அல்லது ஸ்வரங்கள் — கானத்தின் எழுமிறப்புக்களாகக் கூறப்படும். ஸ.ரி-க-ம-ப-த-நி எனவும் கூறப்படும். இவ்வெழுவகைப் பிறப்புடைய இசை சிவபிரானது பெருமையைப் பேசும் கானமாக அமையும் போது அது விசேடம் பெறுகிறது. ஆகவே ஞானசம்பந்தப் பெருமானது வாக்கின் இயல்பு.

“செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்

கானத்தின் எழுமிறப்பு”

ஆகச் சேக்கிழாரின் அகக் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது.

சேக்கிழாரின் அகக்கண்ணிற் தெரிந்த மேற்குறித்தன யாவும் சாதாரண ஊனக் கண்கள் கண்டு களிக்கக் கூடியனவல்ல. “ஞானத்தின் திருவுரு” வும் “நான் மறையின் தனித்துணை” யும் குணங்கள். அவை ஐம் பொறிகள் எவற்றாலும் அறியப்பட முடியாதன. சந்திரன் கண்ணால் பார்க்கப்படக் கூடியவனாயினும் “மண்ணில் வளர்மதிக்கொழுந்து” இல்லாததொன்று. ஆகவே கண்ணுக்குப் புலப்படாதது. “கானத்தின் எழுமிறப்பு” காதால் உணரப்படக் கூடியதன்றிக் கண்ணால் காண முடியாதன. ஆகவே சேக்கிழார் குறிப்பிடும் மூன்று இயல்புகளும் ஊனக் கண்ணால் காண முடியாதன. அவ்வாறாக ஊனக் கண்ணால் காண முடியாதனவற்றை மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் “கண்களிப்பக் கண்டார்கள்” எனச் சேக்கிழார் கூறுவது சிந்திக்கற்பாலது.

புறக்காட்சிக்குப் புலனாகாத பொருள்கள் ஞானமும் பக்தியும் முதிர்ந்த அருளாளர்களின் அகக் கண்களுக்குப் புலனாகும் ஞானமும் பக்தியும் இவ்வாறான அகக் காட்சிகளைக் காணும் கருவிகளாயமையும். சேக்கிழார் கண்ட தெய்வீகக் காட்சி “ஓங்கிய சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தில் நின்ற” மங்கையர்க்கரசியாரின் தும் குலச்சிறையாரினதும் அகக் கண்களில் தெரிந்தமையும் அவ்விருவரது ஞான முதிர்ச்சியையும் பக்தி நிலையையும் எடைபோட்டுக் காட்டுகிறது. வேறோர் கோணத்தில் நோக்கின், தாம் கண்ட ஞானசம்பந்தப் பெருமானை எமக்குக் கூறச் சேக்கிழார் தேர்ந்தெடுத்த பாத்திரங்கள் அவர் அப்பாத்திரங்கள் மேல் வைத்திருந்த பெருமதிப்பைக் காட்டுகிறது எனலாம்.

பிழை திருத்தம்

சென்ற இதழில் புத்தகம் 111 இதழ் 01 (விக்ரம் சித்திரை) மூன்றாம் பக்கத்தில் வெளியான சோமாஸ்கந்த ஸூத்தி என்ற கட்டுரையில், சோ + உமா + ஸ்கந்தர் = சோமாஸ்கந்தர், சோ = சிவன். எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது பிழை. தவறுக்கு வருந்துகிறோம்.

“ஸஹ உம ஸ்கந்தர்” என்பதே “சோமாஸ்கந்தர்” என்றாயிற்று. சிவன், உமை, ஸ்கந்தர் சேர்ந்து காட்சி தருபவர் என்று பொருள். ஸஹ என்ற வடமொழிச் சொல், ‘கூடிய’ அல்லது ‘உடனாய்’ எனப் பொருள்படும்.

தவறினைப் பலரும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தனர். அவர்களுக்கு நன்றி. தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதனைப் பெரிதும் வரவேற்கிறோம்.

— ஆதிரியர்

நமச்சிவாயவே ஞானமெய்ந்நெறி...

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

**முந்தை முதல் மந்திரங்கள் எல்லாந் தோன்றும்
முதலாகும் முதல்வனார் எழுத்து அஞ்சென்பார்
அந்தியுள்ள மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே என்று
அஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தார்"**

தமக்கு மந்திரம் உணர்த்த வந்த அந்தணர்க்கும் தாவில் சராசரங்களுக்கும் வேத நூல்களை ஐயந் திரி பறக் கற்பதால் உண்டாகும் அபரஞானத்தின் தெளிவு திருவைந்தெழுத்து என்பதை உணர்த்திப் பாடியருளி யதே பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்.

அபரஞானம் பரஞானத்திற்கு வழிவகுக்க வேண் டும். பரஞானமே (சிவஞானமே) சிவானுபவத்தை - பேரானந்தத்தை - முத்திப்பேற்றைத் தரும். ஆகவே பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தின் முதற்பாடல் உணர்வரிய மெய்ஞானமாகிய சிவஞானத்தை - பரஞானத்தை தர வல்லது. அஞ்செழுத்து என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. எமது பாசங்களாகிய கூற்றை உதைத்துத் தள்ளி விட்டு பேரின்பத்தைத் தரவல்லது ஐந்தெழுத்து என்கிறது பதிக முதற் பாடல்.

**"துஞ்சவும் துஞ்சல் இல்லாத போற்றினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்த கூற்றை
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே"**

பதிகத்தின் இரண்டாவது திருப்பாடலில் அபர ஞானத்தின் தெளிவும் அஞ்செழுத்தே என்பது உபதேசிக் கப்படுகிறது.

**"மந்திர நாம்மறையாகி வானவர்
சித்தையுள் நின்றவர் தம்மை ஆள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே"**

சம்பந்தப்பெருமான் திருவைந்தெழுத்தின் மகிமை யைப் போற்றிப் பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகமும் நமச்சி வாயத் திருப்பதிகமும் பாடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஆழமாக நோக்குதற்குரியன. தமது உபநயன நிகழ்வில் "மறை நான்கும் தந்தோம்" என்று கூறிய வேதியர்க்கு அம் மறைகளிலுள்ள மந்திரங்கள் யாவும் திருவைந்தெழுத்தி லிருந்து தோன்றியவையே என்பதை உணர்த்தியருளியது முதற்சந்தர்ப்பம். அச்சமயம் அருளிச்செய்தது பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்.

வரத பண்டிதர்

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆகியவற்றில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை மிகநுட்பமாகக் கையாண்டு பாடியமை அவரது மதிநுட்பத் துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இவரது கவித்துவ ஆற் றலை சீவக சிந்தாமணி, வில்லிபாரதம் முதலியவற் றுக்கு இணையானதாகப் பண்டிதரின் கவிதைகளை ஆழமாகப் படித்த அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

பண்டிதர் வாழ்ந்த காலத்தில் விடயங்களை ஆவ ணப்படுத்தும் வசதி மிகக் குறைவாகவே காணப்பெற் றது. எனவே அவரைப் பற்றிய பல விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள நம்பகமான சான்றுகள் மிகக் குறை வாகவே உள்ளன. மேலும் முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரி யோர்கள் மிக அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்து, பயன் கருதாத பணியாற்றினர். தமிழ் மொழி சைவசமயம் உயர்நிலை அடைய வேண்டும் என்ற உயர்நோக்குடன் சேவையாற்றினார்களே யன்றிப் புகழையோ, அல்லது பாராட்டையோ அவர்கள் சிறி தும் விரும்பவில்லை. இவர்கள் பேசுந் சான்றோர்கள் வருங்காலத்தில் தோன்றுவார்களேயானால் தரமான வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

அடுத்த சந்தர்ப்பம் ஆச்சார் புரத்தில் - பெற்றார், உற்றாரின் வற்புறுத்தலுக்கிணங்கி திருமணச்சடங்குக்கு சம்மதித்து மணவாளக் கோலம் தாங்கிய பிள்ளையார் -

"தீதறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல் செம்பொருள்" எனக்கொண்டு,

"நாதனே! நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்பனே!! உன்பாத மெய்நீழில் சேரும் பருவம் ஈது"

என்று நினைந்து "கல்லூர்ப் பெருமணம்" எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடுகிறார். சிவபெருமான் திருவருள் செய்து தன்னுள் வந்ததையுமாறு முழுமை யான, சுடர் விட்டெழும் சோதி இலிங்கமாகக் காட்சி தர, அப்பேரொளியை வணங்கி, அச்சோதியுள் இரண் டறக் கலக்குமுன் உலகிலுள்ள ஆன்மாக்கள் உய்ய "ஞான மெய்ந்நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொல் ஆம்" என்று அருளிச் செய்ததே நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம். அப்பதிகத்தின் முதலாவது திருப்பாடல்:

**"காதலாசிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதும்
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவதும்
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே"**

இங்கும் பேரானந்தமாகிய - முத்தியின்பமாகிய - நன்னெறியை விளைவிப்பது நாதன் நாமம்; சிவஞானத் தை - பரஞானத்தை - மெய்ஞ்ஞானத்தை - தருவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே என்பதை முதலில் கூறி பின்னர் வேதங்கள் நான்கினுக்கும் உட்கிடையாக அமைந்து - மெய்நூல் அறிவால் ஏற்படும் அபர ஞானத்தின் அடிப்படையும் நாதன் நாமமாகிய நமச்சி வாயவே என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார் சம்பந்தப் பெருமான்.

**"அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் அண்ணல்
அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆதிராணம் அனைத்தும்
— அஞ்செழுத்தே
ஆனந்த தாண்டவமும் யாவைக்கும்
அப்பாலாக
மோனந்த மா முத்தியும்"**

என்ற உண்மை விளக்கப் பாடலும் சம்பந்தர் வாக்கை உணர்த்துகிறது.

றது. எனவே அவரைப் பற்றிய பல விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள நம்பகமான சான்றுகள் மிகக் குறை வாகவே உள்ளன. மேலும் முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரி யோர்கள் மிக அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்து, பயன் கருதாத பணியாற்றினர். தமிழ் மொழி சைவசமயம் உயர்நிலை அடைய வேண்டும் என்ற உயர்நோக்குடன் சேவையாற்றினார்களே யன்றிப் புகழையோ, அல்லது பாராட்டையோ அவர்கள் சிறி தும் விரும்பவில்லை. இவர்கள் பேசுந் சான்றோர்கள் வருங்காலத்தில் தோன்றுவார்களேயானால் தரமான வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர்

(2ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

நடத்தினார். அத்துடன் கிறிஸ்தவ சமய கண்டன நூல்களையும் எழுதினார். கிறிஸ்து மத கண்டனம், மிலேச்ச மத விகற்பம், சற்பிரசங்கம் என்பன சங்கர பண்டிதர் எழுதிய கண்டன நூல்களாகும்.

சங்கரபண்டிதர் கிறிஸ்துவ நூல்களைக் கற்று, அவற்றில் கூறப்பட்டிருப்பனவற்றை நன்கு அறிந்திருந்தவர் என்பதை அவரது கண்டன நூல்களை வாசிப்போர் கண்டு கொள்வர். கிறிஸ்துவத்தைக் கண்டிக்கும் போதும் சைவத்தை நிறுவும் போதும் இரு சமய நூல்களிலிருந்தும் ஆதாரம் காண்பிக்கும் அணுகுமுறையும் பைபிளிலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டித் தனது கருத்தை நிலை நிறுத்துவதும் சங்கர பண்டிதருக்கு இரு சமய நூல்களிலும் இருந்த ஆழ்ந்த அறிவைக் கோடிட்டுக் காட்டும். “இவரெழுதிய கிறிஸ்து மத கண்டனம் உண்மையும், தருக்கமுறையும் அமைந்து மற்றைய கிறிஸ்து மத கண்டனங்கள் எவற்றிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது” என்கிறார் மகாவித்துவான் சி. கணேசையர். கிறிஸ்து மார்க்கத்தின் உயிர் நாடியைப் பண்டிதர் நன்கறிந்திருந்தார். அதனால் அதன் உயிர்குடிக்கக் கூடிய பாணங்களைப் பண்டிதரால் தொடுக்க முடிந்தது.

மதுரை சதாவதானம் சொ. மு. இராமசாமிச் செட்டியார் என்பவர் இந்த நூலைப் பின்வருமாறு புகழ்ந்து பாடினார்;

‘முத்துக் குமார கவிராச சேரன் மொய்யமரில்
தத்தித் தடக்குண்டு நாவலர் தாவச் சவிமடிந்து
சித்தங்கெட உடல் தாமோதர இந்தீரன் சிதைத்த பையின்
செத்துக் கிடக்குது பார் சிவசங்கரன் தெம்முனைக்கே’

சங்கரபண்டிதருக்கு சிறிது முற்பட்டவரான சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசரின் (1780 — 1851) ஞானக் குமரி, யேசுமத பரிகாரம் ஆகிய நூல்களால் (கண்டனப்) போரில் தத்தித் தடக்குண்டது பைபிள் என்கின்ற விவிலிய நூல். நாவலரது தாவலால் அது வலிமை இழந்தது. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களினால் உடல் சிதைக்கப்பட்டது. இப்போ சங்கர பண்டிதரது போர் முனையிலே செத்துக்கிடக்கிறது எனச் செட்டியார் நயம்படக் கூறுகிறார்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் மகனாராகிய அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை என்பார் இந்நூலைப் பாராட்டிக் கூறிய பாடல் இது.

“சீர்பட்ட தெய்வ மறை ஆகமங்களின்
தீர்ப்பொருள்தன்
நாற்பட்டு எழுஞ் சிவசங்கர பண்டிதர்
நாயகன் சொல்
பாற்பட்டு வந்த கிறித்துமத கண்டனம்
பரு வாய்
வாய்ப்பட்டும் வாழ்வதுண்டோ பையின்
காண் இனி வையகத்தே”

புறச்சமயக் கண்டனத்தோடன்றி சைவசமயத்துள் புகுந்துவிட்ட சிறுதெய்வ வணக்கம் போன்ற வழக்கங்களுக்கும் கண்டிக்க சங்கர பண்டிதர் பின்னிற்கவில்லை. இவ்வாறான வழக்கங்களைக் கண்டித்துப் பல சொற்பொழிவுகள் செய்தார். அவரது பிரசங்கங்கள் கேட்போர் மனதைக் கவர்வனவாகவும், வேதாகமசாரக் கருத்துக்கள் நிறைந்தவையாகவும், அறிஞர்கள் வியந்து பாராட்டத்தக்கனவாகவும் அமைந்திருந்தன. திருமறைக்காடு (வேதாரண்யம்) வேதாரணியேஸ்வரர் திருக்கோவில், திருவாரூர் திருமடம், திருத்திவலை ஆயிரங்கால் மண்டபம், பச்சையப்ப முதலியார் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் பல சைவசமயச் சொற்பொழிவுகள் செய்தார்.

ஆறுமுகநாவலர் இவர்மீது பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தார். தமது வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் பண்டிதரைக்கொண்டு பல சொற்பொழிவுகள் செய்வித்தார். நாவலர் பெருமான் தாம் எழுதிய பெரியபுராண வசனத்திற்கு பண்டிதரைக் கொண்டு சிறப்புப் பாயிரம் பாடுவித்தமை நாவலர் பண்டிதர் மேற் கொண்டிருந்த நன்மதிப்புக்கு ஒரு சான்றாகும்.

பண்டிதரின் சைவப் பிரசங்கத்தைப் புகழ்ந்து இவரது மாணாக்கராகிய சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர் இயற்றிய கட்டளைக் கலித்துறை பின்வருமாறு:

சைவத்தை நாட்டிப் பரமதம் ஒட்டத் தயங்கும் ஒரு
தெய்வத்தைப் போல் வரு சங்கர பண்டித தேசிகர் தாம்
மெய்வைந்த கண்டிகை வெண்ணற்றினோடு

விளங்கிடச் செய்
சைவப்பிரசங்கத் தெள்ளமுது என்நனிச் சார்குவமே”

பண்டிதரது இல்லம் ஒரு கலைக்கோயிலாகவே திகழ்ந்தது என்பர். பண்டிதரது இல்லத்தில் ஏடு பார்த்து எழுதுதல், நூல்களை ஆராய்தல், நூல்கட்டு உரை எழுதுதல், மாணவர்கட்குப் பாடம் சொல்லுதல் முதலிய தொண்டுகள் எப்போதும் நடந்து கொண்டிருக்கும்.

இவரிடம் கல்வி கற்றுச் சிறப்படைந்தவர்களுள் கீரிமலை சபாபதிக்குருக்கள், சுன்னாகம் பூ. முருகேச பண்டிதர், சங்கானை அ. அருணாசல சாத்திரிகள், அரசலி க. சுப்பிரமணியக்குருக்கள், அல்வாய் இராமலிங்கக்குருக்கள், சுப்பையர், நீர்வேலி சந்திரசேகரக்குருக்கள், சாமிக் குருக்கள், மாதகல் பரமசுவாமிக் குருக்கள், புன்னாலைக் கட்டுவன் கதிர்காமையர், சு. ஏரம்பையர், கோப்பாய் சபாபதி நாவலர், சு. நமசிவாயப் புலவர், சி. சு. சுந்தரம்பிள்ளை, தி. கந்தப்பர் தி. சிதம்பரநாதர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சங்கரபண்டிதர் மாணவர்களுக்கு சமயம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றைக் கற்பித்ததோடமையாது, பல நூல்களையும் இயற்றினார். உரையெழுதும் திறன் வாய்க்கப் பெற்ற இவர் பல வடமொழி ஆக்கங்களுக்குத் தமிழில் உரை எழுதினார்.

சைவப்பிரகாசனம், சிராத்த விதி, கிறித்துமத கண்டனம், மிலேச்சமத விகற்பம், சுத்த சங்கிரகம், சிவ தூஷண கண்டனம், அநுட்டான விதி, அகநிர்ணயத் தமிழுரை, சிவபூசையந்தாதி உரை, சிந்தாந்த சாராவலிலகுமடைக, சமக்கிருத சிவஞானபோதத் தமிழுரை, சட்சுலோகித் தமிழுரை, அகபஞ்சசட்டித் தமிழுரை, சற்பிரசங்கம், தூதுமாலை என்பன இவரால் இயற்றப்பட்டனவும், உரையெழுதப்பட்டனவுமான நூல்கள்.

சங்கர பண்டிதர் பல பழைய நூல்களை ஆராய்ந்து பல பிரதிகளுடன் ஒப்பிட்டுச் சரிபார்த்து அச்சேற்றுவதற்கு ஆயத்தம் செய்தார். தருக்கபரிபாடை, தேவிகாலோத்தரவிருத்தி, சிவஞானபோத விருத்தி, பெளட்கரஞானபாத மூலம், மிருகேந்திர விருத்தி என்பன அவற்றுட் சில. இந்நூல்களையும் தாம் இயற்றிய வேறு பல நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட விரும்பினார். தமது விளைநிலத்தின் ஒரு பகுதியை விற்று அப்பொருளையும் கொண்டு தம் குடும்பத்தாருடன் சென்னை செல்லப் புறப்பட்டார். வழியில் புதுச்சேரியில் சில அன்பர்கள் வேண்டுகோட்டிபடி சில நூல்களைப் பாடஞ் சொல்லிக் கொண்டும் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டும் தங்கியிருந்தார். அங்கு தமது நாற்பத்தியிரண்டாவது வயதில் 1871 ஆம் ஆண்டு சிவபதமடைந்தார்.

நாவலர் காலத்தே வாழ்ந்த சங்கர பண்டிதரின் பணிகள் நாவலரது பணிகளை ஒத்திருந்தமையையும் நாவலரின் இலட்சியங்கள் நிறைவேற சங்கர பண்டிதர் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளார் என்பதையும் அவரது தன்னலமற்ற பணிகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சைவசமயத் தலைவர்களுள் சங்கரபண்டிதரும் ஒருவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

Guru Pooja of Saint Sambhandar

(An abridged version of the Editorial of the Hindu Organ of 07 June 1928)

St. Sambhandar attained Bliss on Vaikasi Moolam. It is on this day that the Saint with his wife and kinsfolk entered the Divine Light.

St. Sambhandar was born in TamilNadu at a time when the non-Vaidik religions were in the ascendancy. The ruling dynasties were Jains. All the avenues of influence and power were in their hands. They, having secured this advantageous position, exploited it unscrupulously for the furtherance of their religious propaganda. In the middle of the seventh century Saiva religion had to maintain a hard and painful struggle for existence in the land of the Tamils

The birth of the Saint and the great *Siva Thondu* which he did in his short but eventful life mark a new era in the history of the Saiva religion, art and literature. His inspiring message of Bhakti and Service to *Siva Peruman* stirred the Tamil country to manifold activities the like of which had never been seen before. It was a convincing message to all who wasted their spiritual quest in the barren fields of atheistic religions. Kings who were led astray by the false doctrines of the Jains came back to the ancient religion which they had forsaken. The subjects too, followed the example of their rulers. Both kings and subjects vied with one another in paying their worship to *Siva Peruman* and in rebuilding and renovating the temples and shrines which had gone into ruins through their apostasy.

The influence of this great Saint and his great message was not confined to the Tamil land alone. Mariners, Merchants and Missionaries carried it to the distant countries and far off islands. The contemporaneous history of Java, Champa and Cambodia testifies how this message had influenced countries outside Tamil Nadu.

Saint Sambhandar is unperishably associated with ancient Sri Lanka by his celebrating the glories of the two Saiva shrines in his divine *Thiru Murai*. *Thirukkoneswaram* and *Thirukketheeswaram* were flourishing seats of Saiva worship which had been frequented by pilgrims from far and wide. From the two *Thirupathigams* it is clear that the Northern and Eastern Sri Lanka was the home of true and devoted *Siva Thondars*.

‘தாமினும் நல்ல தலைவரின் மடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாமினும் மனத்தும் மருவின் நகலா
மாண்மினர் காண் பலவேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலாய் அக்கி
நுறைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந்த தாரே’

We invite our readers to study carefully every line of this divine hymn. Even today the devotion of the Saiva people at Trincomalee to *Siva Peruman* is no less ardent than that of their ancestors. The splendid temples which they have erected to the worship of *Siva Peruman* constitute testimony to their religious earnestness. We are sure that they will follow in the footsteps of their ancestors and will not barter their rich spiritual heritage for the worship of any new Saint or for the propagation of any new cult.

Saivaism as preached and practiced by the Saiva Saints has been accepted as their religion by our ancestors. In the days gone by new cults with new angled theories invaded Tamil lands, and they failed to shake the foundations of belief of the Saiva people. The teachings of Sankara never took any firm hold in the Tamil land. Nor could he divide the devotion of the Tamils to the Saiva Saints to any appreciable extent. All that is worth knowing in religious matters, all that is necessary to guide us and inspire us in our daily life and to show us the path for the attainment of the final Bliss are contained in the twelve Saiva *Thiru Murais* and the fourteen *Meykanda Sasthras*. Let us hold fast to them and carry the divine message that is contained therein to all irrespective of caste, creed or race.

Today there is One among us who embodies in Himself the great and noble Spirit of the Saiva Saints. His presence among us is a great incentive to good living and an inspiration to many in their life and work. He that has thirst for the knowledge of real religion let him slake it at this pure living fountain which has been vouchsafed to us by *Siva Peruman* for our good.